ഒന്നു് നാരണഭം.

Ulloor & Vallathol

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രണ്ടു താരങ്ങൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ,

ഉള്ളൂർ & വള്ളത്തോൾ

പ്രകാശകൻ,

കെ. നാരായണൻ,
'വിദ്യാരംഭം' പ്രസ്സ് & ബുക്കുഡിപ്പോ,
മുല്ലയ്ക്കൽ, ആലപ്പുഴ.

(പകപ്പവകാശം U. V. വായനശാലയ്ക്കു്)

രണ്ടാംപതിപ്പു് കാപ്പി 1000

"വിജ്ഞാനപോഷിണി" പ്രസ്സ്, കൊല്ലം

1123.

വായനശാലയുടെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതികൾ വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പ്രസ്താവന

മഹാകവികളായ ഉള്ളൂരിനും വള്ളത്തോളിനും ഭാഷാലോകത്തിലുള്ള സ്ഥാനം ഞങ്ങളുടെ ഈ കൈത്തിരിയാൽ തെളിച്ചു കാട്ടേണ്ടുന്ന ഒന്നല്ല. കേരളസാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിന്റെ ദക്ഷിണോത്തരപ്രാന്തങ്ങളിലെ ഉജ്ജ്വലപ്രഭങ്ങളായ രണ്ടു താരങ്ങളാണ് അവർ. പരമോച്ചങ്ങളും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠങ്ങളുമായ കാവ്യധ്വജങ്ങളിൽ അവരുടെ യശഃപതാകകൾ പാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു അഭൗമാനന്ദം തൂകുന്ന ആ പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ഈ ഭൗതികാഗാരങ്ങൾതന്നെ ഈശ്വരകാരുണ്യത്താൽ അവ്യാകുലങ്ങളായി ആചന്ദ്രതാരം ആത്മസ്മാരകങ്ങളായി പ്രകാശിച്ചുകാണ്മാൻ ഞങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കെ, ആ മഹനീയനാമങ്ങളുടെ നിഴൽ പററിനിന്ന് ആവതും ലോകസേവനംചെയ്യുന്ന ഒന്നായല്ലാതെ, അവരുടെ സ്മരണയായ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമെന്ന് ഈ 'ഉള്ളൂർവള്ളത്തോൾ' വായനശാലയെപ്പററി ലേശവും അഭിമാനിപ്പാൻ ഭാവമില്ല. ആ പ്രഭാപുഞ്ജങ്ങളുടെ കരാവലംബം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈഷന്മാത്രമെങ്കിലും ലോകാനുഗ്രഹം ചെയ്‌വാൻ ഈ ജഡമൂർത്തിക്കും കഴിഞ്ഞേക്കാവുന്നതാണല്ലോ. സ്വനാമധേയങ്ങളിൽ ഈ സ്ഥാപനത്തെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊൾവാൻ ദയാപൂർവ്വം അനുവദിച്ചുതന്ന ആ മഹാമനസ്കതയ്ക്കു് ഞങ്ങളുടെ വിനീതമായ നമസ്കാരം.

ഏതായാലും, പ്രസ്തുത മഹാകവികളോടുള്ള അളവററ ഭക്ത്യാദരങ്ങളുടെ ദൃശ്യചിഹ്നമായി ഈ വായനശാല 103 ധനുമാസം 1-ാംനു- തുറക്കപ്പെട്ടു. ആ ആനന്ദജ്ഞാനമൂർത്തികളുടെ ആശീർവർഷണത്തിന്റെ ഉറവു

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കളിൽ ഉദയംചെയ്തു—അതേ, സാക്ഷാൽ നാരായണപരമേശ്വരന്മാരോടുള്ള സമ്പർക്കത്താൽ പവിത്രയും സരസ്വതീസംസക്തയുമായ—ഈ ഗ്രന്ഥശാലാമന്ദാകിനി, ലോകത്തിന്നു സംസ്കൃതിയും ആത്മോൽക്കർഷവും നല്കിക്കൊണ്ടു് അതിൻെറ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കു പ്രയാണംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലവർഷോദയത്തിൽ അതിർകവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഒരു സൈകതസരിത്തിൻെറ ക്ഷണികോജ്ജ്വംഭണം ഇതിന്നു് ഉണ്ടാകാത്തതിൽ ഞങ്ങൾക്കു കുണ്ഠിതമില്ല. സദ്ബോധത്തിൻെറയും, സത്സമുദായത്തിൻെറയും സങ്കേതമായി സാവധാനമായുള്ള ഇതിൻെറ സമുൽകർഷത്താൽ ഞങ്ങൾ സംതൃപ്തരാണു്. പ്രയോജനപ്രദങ്ങളായ പലതും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ സ്ഥാപനശിശുവിൻെറ ജീവിതത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഏഴുവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിനകം സ്വദേശികളും വിദേശികളുമായ പല മഹാന്മാരും, വിശിഷ്യ, ഈ സ്ഥാപനത്തിന്നു് നിത്യാലംബങ്ങളായ മഹാകവികളും സന്ദർശനലാളനാദ്യനുഗ്രഹങ്ങളാൽ ഇതിനെ യഥാകാലം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നും സന്തോഷപൂർവം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഈ ഗ്രന്ഥശാലയുടെ പോഷണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് ഞങ്ങൾ ഒരു പ്രബന്ധപ്രസാധനപ്രസ്ഥാനത്തിൽ കാലൂന്നിയതു്. ഗദ്യപദ്യമിശ്രിതവും ബൃഹത്തരവുമായ ഒന്നിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ പ്രഥമശ്രമമെങ്കിലും, കാലോചിതബുദ്ധി അതിനെ ഈ രൂപത്തിലേക്കാണു് നയിച്ചതെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളു. ആ ഉദ്യമത്തിൽ ദയാപൂർവം ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെ സാധിച്ചുതന്ന ഗുരുവൃദ്ധന്മാരായ ശ്രീമാൻ ആർ. ഈശ്വരപിള്ള, ശ്രീമാൻ ഡി. പത്മനാഭനുണ്ണി മുതലായവരോടുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തുകയും, ആ വിദ്വന്മൗലികളുടെ ഉപന്യാസരത്നങ്ങൾ മാലചാർത്തിയിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ കൃത്യവിലോപ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തെ മഹാജനങ്ങൾ അല്പകാലത്തേയ്ക്കു ക്ഷമിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

'ഉള്ളൂർ വള്ളത്തോൾ' വായനശാലയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണപ്രവർത്തനത്തിൽ മുന്നോടിയായിരിക്കുന്നതിൽ ഇതിന്നു് അല്പം പ്രസക്തിയില്ലാതെ വരികയില്ലെന്നാണു് ഞങ്ങളുടെ വിനീതമായ വിശ്വാസം. ഉള്ളൂരിന്റെയും വള്ളത്തോളിന്റെയും നിസർഗ്ഗസുന്ദരങ്ങളായ രണ്ടുമൂന്നു കവനതല്ലജങ്ങൾ, ഉചിതമെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിയ ചില ഉപസംവിധാനങ്ങളോടുകൂടി മഹാജനസമക്ഷം പ്രദർശിപ്പിക്കുകമാത്രമേ ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളു. സാധാരണ വായനക്കാർക്കു് അല്പമെങ്കിലും ഉപകാരപ്രദമായേക്കുമെന്ന വിശ്വാസത്താൽ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മഹാകവികളുടെ ജീവിതചരിത്രസംഗ്രഹം ആസന്നഭാവിയിൽ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വിപുലതരങ്ങളായ ജീവിതചരിത്രങ്ങളുടെ 'ഗണപതിക്കുറിപ്പാ'കുന്നു എന്നു്, ഇന്നത്തെ ആശാകുഡ്മളമാണു് നാളത്തെ വിചാരസൂനവും മറ്റന്നാളത്തെ പ്രവൃത്തിഫലവുമായിക്കാണുന്നതെന്ന തത്വത്തെ മുൻനിർത്തി ധൈര്യപൂർവ്വംകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇച്ചെയ്തിട്ടുള്ള സങ്കലനങ്ങൾ ഇതിന്റെ രസോപഭോഗത്തിനു് അല്പമെങ്കിലും സാഹായ്യകമാകുമെങ്കിൽ കൃതകൃത്യതയുണ്ടു്. അല്ലെങ്കിൽ 'കിമിവ ഹി മധുരാണാം മണ്ഡനം നാകൃതീനാം' എന്ന കവിവാക്യതന്നെ ആശ്വാസവും നൽകും.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാടുകളെപ്പറ്റിയും അല്പമൊന്നു സ്മരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. കൃത്യസംരംഭത്തിനു് ആരുടെ സന്മനോഭാവം ആസ്പദമായിരിക്കുന്നുവൊ ആ മഹാകവികളോടുള്ള ആധമർണ്യം ഒരുതരത്തിലുള്ള പ്രകടനംകൊണ്ടും പരിഹൃതമാകയില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ തല്ക്കാലസമാധാനം. നിരുപാധികാശയങ്ങളായ ഈ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കവിതാഹ്രദങ്ങളിൽ അവഗാഹനംചെയ്തു് അത്ഥരത്നങ്ങളെ ഉദ്ധരിച്ചു് സാമാന്യലോകത്തിന്നു് കാട്ടിക്കൊടുപ്പാൻ സന്നദ്ധത പ്രദശിപ്പിച്ച മെ: സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻപോററി, എൻ. നാരായണൻ ഇളയതു് എന്നീ സഹൃദയന്മാരോടു് ഞങ്ങൾ അത്യന്തം കൃതജ്ഞരായിരിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും ആദിഘട്ടത്തിൽതന്നെ, ഈ വായനശാല സന്ദശിക്കയും വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്തു് ഇതിന്റെ ഒരു നിത്യശുഭകാംക്ഷിയായിരിക്കുന്ന മി: പോററിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചുവരുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ ഞങ്ങൾ ആദരപൂവ്വം സ്മരിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷാനുസരണം സരസമായ ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്നു് ഞങ്ങളുടെ ഈ വ്യവസായത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ട പ്രശസ്തവാഗ്മിയായ ശ്രീമാൻ മഞ്ചേരി രാമകൃഷ്ണയ്യരവർകളോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിഷ്കളങ്കവും നിസ്സീമവുമാണു്.

ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ചു് ഉള്ളൂരിന്റെ ബ്ലോക്കു് അയച്ചുതന്നു് സഹായിച്ച സൗജന്യനിധികളായ മാതൃഭൂമിപ്രവത്തകന്മാരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത ഇവിടെ തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

ഈ നവവത്സരത്തിൽ ഞങ്ങൾ അപ്പിക്കുന്ന ഈ കാണക്കാഴ്ച അതഹിക്കുന്ന ഉദാരവീക്ഷണത്തോടെ മഹാജനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുമാറാകട്ടെ!

എന്നു്,
പ്രസാധകന്മാർ.

വാടയ്ക്കൽ,
24—1—1111.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അവതാരിക.

ഈ ചെറുപുസ്തകത്തിന്റെ പ്രണേതാക്കൾ ശ്രീമാന്മാരായ ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യരവർകളും വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനവൻ അവർകളും ആണു്. എന്റെ മാന്യസ്നേഹിതന്മാരായ അവരെപ്പററി എനിക്കു വളരെ ഒക്കെ അധികാരപൂർവ്വം ഉപന്യസിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും, അവരെ മലയാളികൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്താൻ മുതിരുന്നതു് ഉപഹാസ്യമായ സാഹസമായിരിക്കും. എന്നോടു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു് ഒരവതാരിക ആവശ്യപ്പെട്ട പ്രവർത്തകന്മാർ അങ്ങനെ ഒന്നുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല.

'ഉള്ളൂർ വള്ളത്തോൾ' വായനശാലയുടെ ഒരോണക്കാഴ്ചയായിട്ടത്രേ ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം മഹാജനഹസ്തങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഓണക്കാലോപപന്നംതന്നെ "സർവ്വാഭീഷ്ടസാധകപ്രസാദ"യായ കേരളഭൂമി ഫലസമൃദ്ധയായും അതിലെ ജനങ്ങൾ കലാകുതുകികളായും ഉല്ലസിക്കുന്ന ഘട്ടം വത്സരത്തിൽ ഇതുപോലെ മററില്ലല്ലോ. സ്ഥിത്യുചിതങ്ങളായുള്ള ദയാദാക്ഷിണ്യങ്ങളെ അകിഞ്ചനന്മാരിലേക്കാവാഹിക്കുന്ന വിശിഷ്ടങ്ങളായ പ്രകൃതിപ്രഭവങ്ങൾ അഭ്യുന്നതകരങ്ങളെ ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയമത്രേ ഇതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഉദാരമതികളായ കേരളീയരുടെ സമക്ഷം ഉപായനീകരിക്കുന്നവയും പ്രകൃതിപ്രഭവങ്ങളും ആയ ഈ ഉത്തമസാഹിത്യഫലങ്ങൾ സർവ്വോപരി സമാദരണീയങ്ങളാണു്.

തമസ്സംകുലമായ ഈ സംസാരത്തിൽ ഈ "രണ്ടു താരങ്ങൾ" വീശുന്ന കിരണകന്ദളങ്ങൾ ചെററൊരു കൺതെളിവേകുന്നെങ്കിൽ അതു പ്രാർത്ഥനീയമല്ലേ?

ഇതിൽ ഒന്നാമതായി കാണുന്നതു് ഉള്ളൂരിന്റെ 'അക്കരപ്പച്ച' എന്ന കവിതയാണു്.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

'ഈയക്കരപ്പച്ച ചതിച്ചുഗോവിൻ

രോമന്ഥമിപ്പോളനന്താപശഷ്പം' എന്നു കവി അന്യത്ര ഉല്ലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഓക്കുന്നു. 'സ്വപ്നദശന'ത്തിൽ ബീജാവസ്ഥയിലിരുന്ന ആ ആശയമായിരിക്കാം, 'അന്നും ഇന്നും' എന്ന കവിതയിലെ "അക്കണ്ണനുമതേകണ്ണൻ........" ഇത്യാദി വരികൾ 'കണ്ണഭ്രഷണ'മായി പരിണമിച്ചതുപോലെ ഈ "അക്കരപ്പച്ച"യായി ഇപ്പോൾ വികാസം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അന്യവും അലഭ്യവും ആയതിൽ വ്യാമോഹിക്കാതെ സ്വായത്തമായതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ യഥാതഥം ഗ്രഹിക്കുക; അതിൽ ആനന്ദിക്കുക; എന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയതമായ സന്ദേശമാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഉൽകഷാഭിനിവേശത്തെയോ ഉദ്യമോന്മുഖതയെയോ ഇതു നിഷേധിക്കയോ നിയന്ത്രിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. നന്നെന്നു നമുക്കു തോന്നുന്നതു പലതും നമുക്കു ലഭിക്കാത്തതുതന്നെയാണു് ഭാഗ്യം. വിചാരമാത്രത്തിൽ അതു സാധ്യമായതാണു് ആ ബാലനു വന്ന ദുർഭാഗ്യവും. നമുക്കു നല്ലതായുള്ളതിനെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ നമ്മുടേതിനേക്കാൾ ആ ലോകപിതാവിന്റെ കരങ്ങൾതന്നെയാണു് കുശലങ്ങളായിരിക്കുന്നതു്.

'പ്രകൃതിയുടെ മനോരാജ്യം' 'നാല്ക്കാലിയും ഇരുകാലിയും' എന്ന രണ്ടു കവിതകൾ വള്ളത്തോളിന്റേതായിക്കാണുന്നു മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ ഒരന്തമില്ലാതെ ഏറിയും ഇറങ്ങിയുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവ്യക്തരൂപങ്ങളും സാന്ത്യരഹിതങ്ങളും ആയ വിലോലമനോരഥങ്ങളെ പ്രകൃതിയുടെ ചിത്രപടത്തിലൂടെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു് എത്രയും അനുഭവരസ്യമായിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഇന്നുള്ള അവസ്ഥയിൽ അസഹായനായ മനുഷ്യന്റെ ഈദൃശബാലിശതകളെ കവി സാധൂകരിക്കതന്നെചെയ്യുന്നു.

"ഭയവും......................ഞാൻ?"

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എത്ര ഹൃദയസ്പൃശിയായ പരിദേവനം!

ഉൽകൃഷ്ടതരങ്ങളായ ആദർശങ്ങളിൽ അനവഹിതമായിക്കഴിയുന്ന മനുഷ്യജാതിക്ക് ഒരുദ്ബോധനമാണടുത്തുകാണുന്നതു് സ്വാതന്ത്ര്യവും ഭുക്ത്യകാസക്തിയും മനുഷ്യനെ അപകർഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രപഞ്ചം ഭോഗ്യബഹുലമായി, വശീകരണചണമായി നിലകൊള്ളുന്നു. വിജ്ഞന്മാർ അതിൽ അലസദൃഷ്ടികളായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഉന്നം ഉന്നതതരമാണ്. മൃദുസ്വരമായ അവരുടെ സൂക്തികൾക്ക സ്ഥാനമില്ല. തമോവൃതമായ ലോകമാകട്ടെ അതിൽ അതിവേലം ലോലുപമായുമിരിക്കുന്നു. ആ ആവേശത്തിൽ മനുഷ്യൻ കേവലം മൃഗസ്വഭാവനായിത്തീരുന്നു. അഥവാ, ഭോഗാസക്തിയിൽ മൃഗത്തിനു മാതൃകയായിത്തീരുന്നു മനുഷ്യൻ എന്നു പറയണം.

"ഭൂയിഷ്ഠഭുക്ത്യകസക്തിയാൽ തുല്യർതാൻ
നീയുമിരുകാലിയായഞാനും."

എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥയിലും അല്പംകൂടി കരുതലുള്ളതായിരിക്കും മൃഗം എന്നൊരു വിശേഷംകൂടിയുണ്ടു്. മനീഷിയായ മാനുഷനല്ലേ ചെന്നായെപ്പോലെ അവനെ ആക്രമിപ്പാൻ സമീപിച്ചിരിക്കുന്ന മരണത്തെ കാണാതിരിക്കുന്നുള്ളൂ. അത്ര അധോഗമിച്ചിരിക്കുന്നു ലോകത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം! അസ്ഥിരവും അനഭിലഷണീയവും ആയതിനെത്തന്നെ അനുധാവനംചെയ്യാതെ, മരണാനന്തരവും സൗഭാഗ്യലാഭത്തിന്നു് ഔപയികമായ ആദർശങ്ങളിലേക്ക നമ്മെ ഉന്നയിക്കു: എന്നാവാം കവി ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നതു്.

ഇങ്ങനെ ഈ കവിതകൾ ഉൽകൃഷ്ടതമങ്ങളായ കാവ്യധർമ്മങ്ങളെ നിർവഹിക്കുന്നതു കാണാം. ഈ ധ്വനികാവ്യങ്ങളുടെ ഭാവനാഭംഗിയേയോ, വർണ്ണനാവൈശിഷ്ട്യത്തേ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യോ, ചമൽക്കാരചാരുതയേയോ, അർത്ഥാഗാധതയെയോ പററി വിചാരണചെയ്യാൻ ആമൂലാന്തമായ ഒരു ചർച്ചയ്ക്കു ഞാൻ ഒരുമ്പെട്ടിട്ടില്ല. പരോപകാരാർത്ഥം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാല, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കേരളീയരുടെ മുൻപാകെ സമർപ്പിക്കുന്ന ഈ ഓണക്കാഴ്ച എല്ലാംകൊണ്ടും ആഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നേ എനിക്കു പറവാനുള്ളു.

വസ്തുഗുണാസ്വാദനത്തിൽ നിർമ്മാതാക്കളെപ്പററിയുള്ള ജിജ്ഞാസ സഹജവും, അതിൻെറ പരിഹാരം അത്യന്താപേക്ഷിതവുമാണ്. അതിനാൽ സംക്ഷിപ്തമായെങ്കിലും ഇതിൽ ചേർത്തുകാണുന്ന കവികളുടെ ജീവിതചരിത്രങ്ങൾ അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. വിസ്തൃതങ്ങളായ ജീവിതചരിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാനുള്ള പ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആശ സഫലമായിത്തീരട്ടെ എന്നാശംസിക്കയും, ഈദൃശപരിഷ്കരണങ്ങളോടെ ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രബന്ധരത്നം തേടിപ്പിടിച്ച് കേരളഭാഷായോഷയുടെ ഗളതലത്തിൽ അണിയിച്ചതിൽ അവരെ ഹൃദയംഗമമായി അഭിനന്ദിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

വിശേഷാന്തരപഥത്തിലൂടെ, വിഗതസ്വാർത്ഥമായി, ആർക്കും അസൂയാർഹമാംവണ്ണം ലോകസേവനം ചെയ്യുന്ന എൻെറ ശ്രേഷ്ഠമിത്രങ്ങളായ ഈ മഹാകവികൾ ഇഹപരങ്ങളിലേക്കാർജ്ജിക്കുന്ന പുഷ്കലമായ പുകഴും പുണ്യവും, കണ്ടുകണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ എനിക്കുള്ള നിർവൃതി.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ അനുഗ്രഹബുദ്ധ്യാ വീക്ഷിപ്പാൻ തയാറായിനില്ക്കുന്ന സുജനങ്ങളുടെ മുൻപാകെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Alleppey, 20—1—1111.

മഞ്ചേരി രാമകൃഷ്ണയ്യർ,
ബി. ഏ., എൽ. ററി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മഹാകവി ഉള്ളൂർ.

പ്രസ്തുതനായ മഹാകവിയുടെ നാമാനുഷംഗത്താൽ പ്രഖ്യാതമായിട്ടുള്ള ദേശം തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്തുള്ള ഉള്ളൂരാണല്ലോ അനേകശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുൻപു് കോലത്തുനാട്ടിൽനിന്നു് ഉപനിവേശംചെയ്കയും, സുചിരകാലം തിരുവിതാംകൂർ രാജവംശത്തെ സേവിച്ചുവന്ന പൂർവ്വപരമ്പരയാൽ അലംകൃതവുമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ കുടുംബം അവിടെയാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ ആ മഹാനുഭാവൻെറ ജന്മത്താൽ സമ്പൂജ്യമായിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാഹിത്യാചാര്യനായ കേരളകാളിദാസൻെറ പ്രഥമഭ്രൂസ്പർശസഞ്ജാതമായ ചങ്ങനാശേരിയാണെന്നു് അധികംപേർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരിക്കാം.

1877 ജൂൺ 6-ാംനു-യ്ക്കു് ശരിയായ കൊല്ലവർഷം 1052 ഇടവം 25-ാംനു- വ്യാഴാഴ്ച പരമേശ്വരയ്യരവർകൾ ചങ്ങനാശേരി പെരുന്നയിൽ താമരശ്ശേരി ഇല്ലംവക ഒരു ഗൃഹത്തിൽ ജാതനായി. പിതാവായ സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരവർകൾ ഔദ്യോഗികചര്യയിൽ അന്നവിടെ താമസിച്ചിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകനായും സ്കൂൾഇൻസ്പെക്ടരായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ അവിടെയുള്ള ജീവിതം, പുത്രൻ അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണപൗഷ്കല്യങ്ങൾ എല്ലാം സ്വാർജ്ജിതങ്ങൾതന്നെ അല്ലെന്നു വെളിവാക്കുന്നതായിരുന്നു. ഒരു നല്ല പ്രസംഗപടുവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ബീജാവാപംചെയ്ത ആൾ എന്നു് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇന്നും അവിടെയുള്ളവർ അനുസ്മരിക്കാതെയിരിക്കുന്നില്ല.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വിദ്യാഭ്യാസം.

മലയാളത്തിലെന്നപോലെ സംസ്കൃതത്തിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമുള്ള പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ചങ്ങനാശേരിയിൽത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. "കവിരാജനും രാജകവിയു"മായ ചങ്ങനാശേരി ലക്ഷ്മീപുരത്തു രവിവമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സമക്ഷത്തുനിന്നാണു് കുമാരസംഭവനൈഷധീയചരിതങ്ങളും, സുഭദ്രാഹരണയ്മതവാക്യാദി ചമ്പുക്കളും, അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളവും അധ്യയനംചെയ്തതു്. അക്കാലത്തുതന്നെ ചങ്ങനാശേരി സക്കാർ ഇംഗ്ലീഷ്മിഡിൽസ്കൂളിലുംചേൻ പഠിച്ചുവന്നു. മെസ്സേഴ്സ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള, വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ ഇവർ ആ സ്കൂളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻെറ സതീത്ഥ്യന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണു്. അവിടെനിന്നു് തിരുവനന്തപുരത്തു ഫോട്ട്ഹൈസ്കൂളിലും പിന്നീടു് മഹാരാജാസ് കാളേജിലും ചേൻ വായിക്കയും 1897-ൽ തത്ത്വശാസ്ത്രം (Philosophy) ഐച്ഛികവിഷയമായി സ്വീകരിച്ചു് ഒന്നാംക്ലാസ്സിൽ വിജയം നേടുകയുംചെയ്തു.

ഔദ്യോഗികജീവിതം.

ആദ്യം കുറഞ്ഞൊരുകാലത്തെ അധ്യാപകവൃത്തിക്കുശേഷം 1900-ത്തിൽ സക്കാർസവ്വീസിൽ പ്രവേശിച്ചു. എത്നോഗ്രാഫിക്സവെ് അസിസ്റ്റൻറ്, തഹശീൽ മജിസ്ട്രേട്ടു്, ഡിസ്ട്രിക്ററു മുൻസിഫ്, ഗവമെൻറു സെക്രട്ടറി, ആക്ടിംഗ് ചീഫ്സെക്രട്ടറി എന്നീ പദങ്ങളിലും പിന്നീടു് 1925-ൽ ദിവാൻപേഷ്കാർ ഉദ്യോഗത്തിലും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. റവന്യൂ കമ്മീഷണരായും കുറച്ചുകാലം ജോലിനോക്കി. അനന്തരം സർവ്വീസിൽനിന്നു് പെൻഷൻപററി പിരിഞ്ഞു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഇക്കാലത്തും തന്റെ ധിഷണാവൈഭവവും പ്രവൃത്തിപാടവവും നിസ്തന്ദ്രതയും അദ്ദേഹത്തെ വെറും യാന്ത്രികമായി വേലചെയ്യുന്ന ഒരു സാമാന്യോദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുന്നതിനനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കർത്തവ്യങ്ങൾ നാനാമുഖങ്ങളായി വ്യാപരിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ പുരാണവസ്തുസംരക്ഷകസമിതിയിലെ അംഗം, നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസക്കമ്മിററിയിലെ അംഗം, പരീക്ഷകബോർഡിലെ അംഗം, പാഠപുസ്തകക്കമ്മിററിയിലെ അംഗം, മലയാളപുസ്തകനിർമ്മിതിക്കമ്മിററിയിലെ അംഗം, പാഠവിഷയപരിശോധകക്കമ്മിററിയിലെ അംഗം, പബ്ളിക്ലൈബ്രറിക്കമ്മിററിയിലെ അംഗം എന്നിങ്ങനെ പല നിലകളിലും അദ്ദേഹം രാജ്യസേവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ശമ്പളപരിഷ്കരണക്കമ്മിററിയിലെ അംഗവും സെക്രട്ടറിയും എന്നനിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം അത്യന്തം വിലമതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. 97-ൽ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയിലെ ആദ്യത്തെ സെക്രട്ടറിയായിരിക്കയും ആ തുറയിൽ പ്രശസ്തമായി പ്രവൃത്തിനോക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവമ്മെൻറിനുവേണ്ടി പല മോണോഗ്രാഫുകളും അദ്ദേഹം തയാർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ബട്ളർ കമ്മററിമുൻപാകെ സമർപ്പിക്കുവാൻ മെമ്മോറാൻഡം ചമയ്ക്കുന്നതിനു മഹാറാണിറീജൻറുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രത്യേകമായി നിയോഗിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തെ ആയിരുന്നു. തത്സംബന്ധമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം ഗവർമ്മെൻറിനാൽ യഥായോഗ്യം സമ്മാനിതമായിട്ടുണ്ട്. യൂറോപ്യൻ യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ സമരസങ്കടനിവാരണക്കമ്മിററി സെക്രട്ടറിയായും സ്തുത്യമാംവണ്ണം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർവ്വകലാശാലാപരീക്ഷക സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ, അവിടത്തെ മലയാള പാഠ്യപുസ്തകനിർണ്ണയ സമിതിയിലെ അംഗം എന്നീ നിലകളിൽ കഴിഞ്ഞ മുപ്പതിൽപരം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

വത്സരങ്ങളായി മദ്രാസ് സർവകലാശാലയോട് അദ്ദേഹം നിത്യബദ്ധനായിട്ടാണിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. 1929 ഫെബ്രുവരിയിൽ സിൻഡിക്കേററിൻെറ ക്ഷണമനുസരിച്ച് മണിപ്രവാളസാഹിത്യത്തെ മുൻനിത്തി ഒരു പ്രസംഗപരമ്പര നടത്തുകയുണ്ടായി. മദ്രാസ് സർവകലാശാലാ മലയാളംഫണ്ട് ബോർഡിൽ തിരുവിതാംകൂറിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ്സിലും അദ്ദേഹം ഒരംഗമാണു്.

ഇതരപദങ്ങൾ.

വൈജ്ഞാനികങ്ങളും സാഹിത്യപരങ്ങളുമായി ഇൻഡ്യയിലും പുറമെയും ഉള്ള അനവധി സമിതികളോട് അദ്ദേഹം സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രേററ്ബ്രിട്ടനിലുള്ള റായൽ ഏഷ്യാററിക് സൊസൈററി, റായൽ സൊസൈററി ഓഫ് ലിററേച്ചർ (Royal Society of Literature) റായൽസൊസൈററി ഓഫ് ആർട്ട്സ് (Royal Society of Arts) ഗ്രന്ഥകത്തൃസംഘം,(Society of Authors) ഫോക്ക്ലോർ സൊസൈററി, (Folk-Lore Society) ഈസ്റ്റിൻഡ്യൻ അസോസ്യേഷൻ (East Indian Association) ബംഗാളിലുള്ള ഏഷ്യാററിക് സൊസൈററി ഇങ്ങനെ അനേകം സംഘങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹം അംഗമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം സ്വദേശത്തെന്നപോലെ വിദേശങ്ങളിലും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ള പ്രചാരംപ്രകൃഷ്ടമത്രേ. പരമേശ്വരയ്യരവർകളുടെ ബഹുമുഖങ്ങളായ സേവനങ്ങളെ അനുസ്മരിച്ചും അഭിനന്ദിച്ചും, ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഒരു വീരശൃംഖലയും കൊച്ചീമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് **കവിതിലകൻ** എന്ന ബിരുദവും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കീർത്തിമുദ്രയും, വൈസരോയി അവർകൾ **റാവുസാഹിബ്** എന്നസ്ഥാനവും അദ്ദേഹത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമാണ്. ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ രജതജൂബിലിമഹം സംബന്ധിച്ച് ഒരു **രജതമുദ്രയും** അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കയുണ്ടായി.

കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിൽനിന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. "ജ്ഞാനത്തിൻെറ വൈപുല്യവും ധാരണാശക്തിയുടെ ദാർഢ്യവും മി: പരമേശ്വരയ്യരിൽ ഏററവും സ്തുത്യർഹമായ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണ്. നാനാവിഷയങ്ങളിലും അദ്ദേഹം നേടിട്ടു സമാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള നൂതനജ്ഞാനത്തിൻെറ സംഭാരം കേവലം വിസ്മയാവഹമെന്നേ പറയേണ്ടു. ഇരുളേറിയും പിടികിട്ടാതെയും കിടക്കുന്ന പ്രാചീനകേരളത്തിൻെറയും, പ്രാചീനകേരളീയസാഹിത്യത്തിൻെറയും ചരിത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു തികഞ്ഞ പ്രാമാണികനായിത്തന്നെ പണ്ഡിതന്മാർ ന്യായമായി പരിഗണിച്ചുവരുന്നു. ഒരു മലയാളകവിയും പണ്ഡിതനും നിരൂപകനും എന്നീ നിലകളിൽ കേരളസാഹിത്യകാരന്മാരിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഗ്രിമത്വമോ വാഗ്മികളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അദ്വിതീയത്വമോ ഇവിടെ എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ല." ലോകാരാധ്യനായ ആ സാഹിത്യസമ്രാട്ടിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഈ സമ്മതിദാപകം അതിശയോക്തിസ്പൃഷ്ടമോ ശിഷ്യവാത്സല്യമസൃണിതമോ അല്ല. മററുള്ള മഹിമകൾ എത്രതന്നെ ഉന്നതങ്ങളായിരുന്നാലും ഒരുത്തമകേരളീയസാഹിത്യകാരൻ എന്ന പദത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ യശഃസ്തംഭം സുസ്ഥിരമായി പ്രതിഷ്ഠാപിതമായിരിക്കുന്നതു് എന്നുതന്നെ പറയണം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സാഹിത്യവ്യവസായങ്ങൾ.

ഉള്ളൂരിന്റെ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളെപ്പററി വിചാരംചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യമായി നമ്മുടെ സ്മരണയ്ക്കു വിഷയമാകുന്നതു് ഒരു മഹാകവിയെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ പ്രഥമതഃ പ്രഖ്യാപനംചെയ്ത ഉമാകേരളമെന്ന മഹാകാവ്യമാകുന്നു. അന്നു് മലയാളഭാഷ കേവലം സംസ്കൃതാനുസാരിണിയായി പുരോഗമനം ചെയ്കയായിരുന്നു. ഗൈർവാണിയുടെ ഉത്തമാഭരണങ്ങളായ രഘുവംശാദിമഹാകാവ്യങ്ങളിൽ ലീനചിത്തരായ അന്നുള്ള പണ്ഡിതകവികൾ ഭാഷയേയും താദൃശമാക്കി അലങ്കരിക്കുന്നതിൽ ആസക്തരായിരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ മഹാകവിയുടെ വാസനാവൈഭവവും പാണ്ഡിത്യപാരമ്യവും അതോടുകൂടിത്തന്നെ "സജാതീയദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസംചേർപ്പതു കൈരളീമഹിളതൻമംഗല്യമാണോർക്കണം" എന്ന അന്നുള്ള മതത്തെ സാധൂകരിക്കുന്നതിലുള്ള ഔൽസുക്യവും കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടായ ഒരു മഹിതഫലമാണു് ഉമാകേരളം എന്ന സംഗ്രഹമായിപ്പറയാം. അതിൽത്തന്നെയും ഒരു ചരിത്രകഥാനിബന്ധനത്താൽ പുരാണമാത്രപ്രിയരായ ഗതാനുഗതികന്മാർക്കു് ഒരു നവ്യപഥം വെട്ടിത്തുറക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവൃത്തിധൈര്യം പ്രകടിപ്പിക്കയാണു് ചെയ്തതു്. "ഭാവനാവൈശദ്യംകൊണ്ടും, കല്പനാമഹത്ത്വംകൊണ്ടും, ഘടനാരാമണീയകംകൊണ്ടും പരമേശ്വരയ്യരുടെ ഈ വലിയകൃതി അതിലെ സർഗ്ഗങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യംകൊണ്ടെന്നപോലെതന്നെ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലെ പ്രസിദ്ധ മഹാകാവ്യമായ "നൈഷധീയചരിതം" എന്ന ശ്രീഹർഷകൃതിയുമായി ഔചിത്യത്തോടുകൂടി താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നതും അങ്ങനെയുള്ള താരതമ്യവിചാരംകൊണ്ടു് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു യാതൊരു ന്യൂനതയും സംഭവിക്കുന്നതല്ലാത്തതും ആകുന്നു."

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഇതിൽകവിഞ്ഞൊരു വിജയം ഈ വിഷയത്തിൽ ആശിക്കേണ്ടുന്നതില്ലതന്നെ.

മഹാകാവ്യപരിശ്രമം മറ്റുണ്ടായില്ല. ആദിമഘട്ടത്തിലെ സഹജമായ സംസ്കൃതപക്ഷപാതത്താലോ, കേരളത്തിലെ പൂർവ്വസാഹിത്യാതിപരിചയത്തിൽ ഹൃദയാവർജ്ജനം ചെയ്ത ചമ്പൂപ്രബന്ധങ്ങളിൽ നിഷ്ഠമായിത്തീർന്ന വിശേഷപ്രതിപത്തിയെ സ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനോ ആവാം രാജപുത്രചരിത്രത്തിന്റെ മർമ്മസ്പൃക്കായ ഘട്ടത്തെ—പൃഥ്വിരാജദുരന്തപ്രണയോദന്തത്തെ—സരസമായി അനുവർണ്ണിക്കുന്നതായ 'സുജാതോദ്വാഹം' എന്നൊരു ചമ്പൂകൃതിയും നിർമ്മിച്ചു. കവിയുടെ വർണ്ണനാചാതുരിയും കഥനപടുതയും അതിൽ സവിശേഷം ആസ്വാദ്യമാണ്. ചമ്പുക്കളോടു മീലിതദൃഷ്ട്യാ വിരസത ഭാവിക്കുന്ന അദ്യതനർ ആ മനോഭാവത്തിന്റെ നിരർത്ഥകത്വം ഗ്രഹിപ്പാൻമാത്രമെങ്കിലും അതിൽ ദത്തദൃഷ്ടികളായാൽ കൊള്ളാം.

ഇടക്കാലത്തു സംസ്കൃതവർജ്ജമായ ശുദ്ധദ്രാവിഡത്തിൽ പ്രദർശിതമായ അഭിരുചിയെ ഫലവത്താക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമത്തിൽ നാസീരസ്ഥാനം വഹിച്ച ലഘുകൃതിയാണ് "ഒരു നേർച്ച." ദേവീസ്തവമായി ചെയ്യപ്പെട്ട ആ കൃതിയും തൽപഥാനുഗാമികളായ തങ്കമ്മ മുതലായ കൃതികളും തനിമലയാണ്മയിൽ കവിക്കുള്ള കൃതഹസ്തതയുടെ പ്രത്യക്ഷോദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

ഇപ്രകാരം പ്രാപ്തയശസ്കനായ കവീന്ദ്രൻ ഗുരുഭാരമായ രാജ്യസേവാകൃത്യങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അപ്പൊഴപ്പോൾ സാഹചരീദേവിയുമായിച്ചെയ്ത നർമ്മസല്ലാപങ്ങളായി ഒട്ടനവധി ഖണ്ഡകവനങ്ങൾ ഉണ്ട്. അന്നു പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ദ്രുതകവനസമ്പ്രദായത്തിൽ കവിക്കുള്ള ദാക്ഷ്യത്തിന്റെയും കൈരളിയുടെ ശുഭശംസിയായ ആ അരുണോദയത്തിന്റെയും നിദർശനങ്ങളായ അവ "അരുണാ"കാര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ത്തിൽ "അരുണോദയം" എന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ദൃശ്യമാണ്.

അടുത്തുള്ള ഘട്ടം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ അമൂല്യമായ ഒരു പരിവർത്തനം അനാഭൃതമായിക്കൊണ്ടിരുന്നൊന്നായിരുന്നു. അലഭ്യവിശ്രമമായ സംസ്കാരത്തിൽ സംപ്ലാവിതമായ സഹൃദയലോകം ലഘുരചനങ്ങളിൽമാത്രം ലോലുപമായിത്തീൎന്നു. അങ്ങിനെ ഖണ്ഡകാവ്യപ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രതിഷ്ഠലഭിച്ചു. നിരീക്ഷണവിചക്ഷണതയുടെയും, കല്പനാശക്തിയുടെയും, മിതഭാഷിതത്തിന്റെയും, നികഷോപലമായിത്തീൎന്ന പ്രസ്തുത പ്രസ്ഥാനത്തിലും, പത്തരമാററിൽത്തന്നെ മഹാകവി ശോഭിച്ചു എന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

താരഹാരം, കിരണാവലി, തരംഗിണി, മണിമഞ്ജൂഷ എന്നീ നാമങ്ങളിൽ ആവിൎഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥപരമ്പര മേല്പറഞ്ഞവിധം അനേകം ലഘുകാവ്യതല്ലജങ്ങളുടെ സമുച്ചയങ്ങളാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം സൗന്ദൎയ്യവും സാമഞ്ജസ്യവുംതികഞ്ഞ കാവ്യരത്നങ്ങളടങ്ങിയ വിശിഷ്ടപേടകങ്ങളെന്നല്ലാതെ ഓരോ രത്നത്തേയും പ്രത്യേകം വീക്ഷിച്ചു വിലമതിക്ക എന്നതു സാധാരണ സാധ്യമോ പ്രകൃതത്തിൽ സുകരമോ അല്ല.

ഈ ഗ്രന്ഥപരമ്പരയിൽ ഉൾക്കൊള്ളാതെ സ്വതന്ത്രങ്ങളായി നാതികൃശാകാരങ്ങളായി ചില ഖണ്ഡകൃതികൾ മഹാകവിയുടെ കാവ്യശ്രമവൈജയന്തികളായി പരിലസിക്കുന്നുണ്ട്. സുബഹുചവിതപൂൎവ്വമായ പുരാണകഥകളെപ്പോലും ഉചിതമായ രചനാവിധാനത്താൽ നവതാം നല്കി ആകൎഷങ്ങളാക്കിത്തീൎക്കാൻ കഴിയുമെന്നു കണ്ണഭൂഷണാദികളുടെ പ്രാദുൎഭാവം പ്രകടമാക്കി. കൗരവപക്ഷീയത്വം മൂലം അനാവിഷ്കൃതഗുണവിശേഷനായ കൎണ്ണനെ—"അഭൗമം തന്റെ കുണ്ഡലം അറുത്തൎപ്പിക്കരുളിയോരവനീ

ഹരിചന്ദന"ത്തെ—യഥാൎത്ഥമായ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആത്മരക്ഷാതിരിക്തമായ ദാനധൎമ്മാസക്തി വെളിവാക്കി ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തേയും ആദൎശത്തേയും വിളംബരംചെയ്കയുംചെയ്ത കവിയുടെ വിജയം സ്തുത്യൎഹമായിരിക്കുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ പിംഗളയും പുരാണാസ്പദമാണു്. എന്നാൽ അതു് കവിയുടെ ആശയചിത്രപടത്തിന്നാലംബമായ ഒരു നാഗദന്തകംമാത്രമേ ആകുന്നുള്ളു. ഐഹികങ്ങളായി അനിത്യങ്ങളും ക്ഷുദ്രങ്ങളുമായ അനുഭോഗങ്ങളുടെ അനൎത്ഥകതയെ അനുഭവവേദ്യമാക്കി ആസ്തിക്യബോധം ഉളവാക്കി, അചഞ്ചലവും അസപത്ഥ്നവുമായ ഭക്തിപ്രകൎഷത്താൽ ഹരിപ്രസാദം യഥാൎത്ഥ സാദ്ധ്യമാണെന്ന ഭക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥം മനുഷ്യനെ സദാചാരചൎയ്യയിലേക്കു ബലാദാകൎഷിച്ചു് കാവ്യപരമോദ്ദേശ്യത്തെ നിൎവ്വഹിക്കുന്നു.

പുരാണകല്പമായ ഭക്തിദീപിക (ചാത്തൻെറ സദ്ഗതി) ആകട്ടെ ഔദ്ധത്യഹേതുകങ്ങളായ ലൗകികജ്ഞാനങ്ങളെ അധഃകരിച്ചു് ഏകാന്തമായ ഭക്തിക്കുള്ള ഔത്കൃഷ്ട്യാതിശയത്തെ, വേടക്കിടാത്തനായ ചാത്തനിൽനിന്നു് താൎക്കികകുഞ്ജരനായ സനന്ദനൻ നേടുന്ന പരാജയംകൊണ്ടു് സിദ്ധവത്കരിക്കയും, കുലജന്മാദികളിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള നീചോച്ചഭേദങ്ങളെ നിരാകരിച്ചു് യഥാൎത്ഥലോകസേവനമാൎഗ്ഗങ്ങളെ അനുശാസിക്കയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്.

കുപ്രസിദ്ധയായ മിസ്സ് മേയോവിനു നല്കിയ പ്രത്യുത്തരമാണല്ലോ ചിത്രശാലയിൽ കാണുന്നതു്. ഭാരതത്തിൻെറ മഹിമാവിശേഷത്തെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടു് ദൈവത്തെപ്പോലും മാതൃഭാവത്തിൽ ദൎശിക്കുന്ന ആൎഷലോകത്തിൻെറ അധ്യാത്മചിന്ത സ്ത്രീകൾക്കു നല്കീട്ടുള്ള പ്രാമുഖ്യം എത്ര

കണ്ടായിരുന്നുഎന്നു കാണിപ്പാൻ കവി പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ ചിത്രവും ആസ്വാദനീയമെന്നേ പറയാനുള്ളു.

മിഥ്യാപവാദം ബുദ്ധാപദാനത്തെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യുന്ന ഒരു കാവ്യമാണു്.

ലൗകികമായ ശൃംഗാരാദിരസങ്ങളിൽനിന്നുയന്നു്, പ്രായേണ വൈരാഗ്യത്തിലും ശാന്തിയിലുംകൂടി സത്യസമാശ്ലിഷ്ടിയ്ക്കു് മാർഗ്ഗദർശനംചെയ്യുന്ന മഹാകവിയുടെ കാവ്യതല്ലജങ്ങൾ, ആത്മോൽകർഷത്തിനുള്ള സോപാനങ്ങൾ പടുത്തു കാവ്യത്തിന്റെ അന്തിമോദ്ദേശം സാധിയ്ക്കുന്നതു ദർശനീയമാണു്. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീപാവലിക്കുള്ള സ്ഥാനം അപരിമേയമാകുന്നു ചിരാനുഭൂതിയാൽ ആർജ്ജിതമായ സംസ്കാരസമ്പത്തിനും, പരിപക്വതയ്ക്കും ആത്മവികാസത്തിനും സമുചിതമായ ഈ ദീപാവലി അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിലുഴലുന്ന മൂഢാത്മാക്കൾക്കു് ഏകാവലംബവും സഹൃദയരായ സത്തുക്കൾക്കു് ഏറ്റവും ആഹ്ലാദകവുമാണു്. കാവ്യഗുഡത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ സുഖാസ്വാദ്യങ്ങളായ തത്ത്വഗുളികകളാണു് ആ ഗ്രന്ഥപേടകത്തിൽ നിറഞ്ഞുകാണുന്നതു്.

കൂടാതെ മംഗളമഞ്ജരി, വഞ്ചീശഗീതി, ചിത്രോദയം മുതലായി രാജഭക്തിപരങ്ങളായി രചിച്ചിട്ടുള്ളകൃതികളും കാവ്യഗുണത്തിൽ ഒട്ടും താഴെയല്ല. പാണ്ഡിത്യം ചിന്തകരമായ ഈ മഹാകവിയുടെ ഏതാദൃശപരിശ്രമങ്ങളെപ്പററി ഇതിലധികം ഇവിടെ പ്രതിപാദിപ്പാൻ കഴിവില്ലല്ലോ എന്നു വ്യസനിക്കയേ തരമുള്ളു.

ഒരു ഗദ്യകാരനായോ നിരൂപകനായോ ഉള്ളൂരിനെ കാണണമെന്നുള്ളവർ വിജ്ഞാനദീപിക(രണ്ടുഭാഗം) ഗദ്യകലിക മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ അനവരതലഭ്യങ്ങളായ അവിടുത്തെ പ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രവിക്കട്ടെ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മയൂരസന്ദേശം ഇംഗ്ലീഷിൽ പദ്യരൂപേണ വിവൎത്തനംചെയ്തതും അതു് ആർ. സി ഡട്ട് പ്രഭൃതികളുടെ ശ്ലാഘാപാത്രമായതും, മഹാകവിയുടെ ഇംഗ്ലീഷു പരിജ്ഞാനത്തിനും അതിലുള്ള പ്രയോഗപാടവത്തിനും മതിയായ തെളിവാണല്ലോ. ഈവിധത്തിൽ മലയാളം, തമിഴ്, സംസ്കൃതം, ഇംഗ്ലീഷ് ഈ ഭാഷകളിൽ അഹമഹമികയാ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്ന അഗാധജ്ഞാനത്തോടുകൂടിയ ഈ മഹാങ്കൽനിന്നു് കേരളഭാഷയ്ക്കു് എന്തെന്തു ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല?

ഈ ജ്ഞാനപ്രഭ കേവലം ദാസനായിട്ടാണു് കൈരളീപാദപരിചരണത്തിനു കാട്ടുകൂട്ടിയിറങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്. വല്ലേടവും കിടന്നു ചിതലിനും ചെറിക്കും ആഹാരമായിപ്പോകേണ്ട എത്രയെത്ര വിശിഷ്ടകൃതികളെയാണു് തന്റെ അക്ഷീണപരിശ്രമത്താൽ അദ്ദേഹം ഉദ്ധരിച്ചു പ്രകാശനംചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നോക്കുക. കണ്ണശ്ശകൃതികൾ, രാമചരിതം, രാമകഥപ്പാട്ട് മുതലായി മദ്ധ്യകാലത്തും പ്രാചീനകാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കയും കവികാലാദികളെപ്പററി ഉപപാദിച്ചും അൎത്ഥവിവരണങ്ങൾ നല്കിയും യഥായോഗ്യം പ്രസിദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് മലയാളഭാഷയ്ക്കു് എന്നേയ്ക്കും വലിയ ഒരു നേട്ടമാണു്. കൃറേട്ടായി ഇരുന്നുകൊണ്ടു്, പോൎട്ടുഗീസുകാരും ഡച്ചുകാരും തമ്മിൽനടന്ന യുദ്ധങ്ങളെപ്പററി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചരിത്രകവിതയായ പടപ്പാട്ടു്, ഉണ്ണായിവാൎയ്യരുടെ ഗിരിജാകല്യാണം, കേരളത്തിൽ അന്നു നടപ്പുള്ളപ്രകാരം വ്യവഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമായ വ്യവഹാരമാല ഇവയും പ്രസിദ്ധമാക്കീട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴും പൎയ്യവേക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും നൂതനങ്ങളായ അറിവുകളെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടെ നിരൂപണംചെയ്തു് ശങ്കാലവങ്ങൾ നീക്കി പ്രകാശനം ചെയ്കയും ചെയ്തുവരുന്നതു നമുക്കറിവുള്ളതാണല്ലോ. എന്നല്ല ഭാഷാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഭിമാനികളുടെ ആശയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന അനർഘങ്ങളായ അനേകം അപ്രകാശിതഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഇരിപ്പുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥവും പ്രസ്താവാർഹമാണ്. 'ഒരു ഗ്രന്ഥപ്പുര' എന്ന് സാഹിത്യപഞ്ചാനനൻ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകൾ അന്വർത്ഥമായി നാമകരണംചെയ്ത ആ ജ്ഞാനനിധിയാൽ ആരബ്ധമായി ഒരു മലയാളസാഹിത്യചരിത്രം ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുതന്നെ നാം അറിയുന്നു; ഭാഷയ്ക്ക് ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമായിരുന്നേക്കാവുന്ന അതിന്റെ നിർമ്മിതിയിലുള്ള കാലവിളംബം പരിഹരിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇത്ര ക്ലേശസഹിഷ്ണുതയോടെ സ്വഭാഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നംചെയ്യുന്നവർ വേറെ അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 1101-ൽ ആരംഭിച്ചതും കേരളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി അവിരതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ സമസ്തകേരളസാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ "ആത്മാവും ജീവനും" ആയിരുന്നുകൊണ്ട് വിശ്രമാനുഭവത്തിനുള്ള തന്റെ വാർദ്ധക്യദശയെ നിരന്തരക്ലേശങ്ങൾക്കു പാത്രമാക്കി ഏകാന്തപരിശ്രമം ചെയ്കയും ചുരുക്കത്തിൽ തന്റെ മാതാവിനും മാതൃഭാഷയ്ക്കുംവേണ്ടിത്തന്നെ ജീവിതം നയിക്കയും ചെയ്യുന്ന ആ പുണ്യാത്മാവോടു മലയാളഭാഷ ഉച്ചരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തനുമുള്ള ആധമർണ്യാതിരേകം വർണ്ണനാതീതമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരോത്തരശ്രേയോഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു ജഗദീശ്വരൻ കനിഞ്ഞരുളുമാറാകട്ടെ.

ശുഭം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ

ജനനവും ബാല്യവും.

മലയാളത്തിലെ മന്ദാകിനി എന്നു പറയാവുന്ന പേരാററിന്റെ ഉത്തരതീരത്തിൽ, വെട്ടത്തുനാട്ടിന്റെ മുക്കാൽ ഭാഗവും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നതും, കേരളത്തിലെ പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ പലരുടെയും—വിശിഷ്യ സാക്ഷാൽ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ—ജന്മഭൂമിയും ആയ ആലത്തൂർ ഗ്രാമം; അവസാനപര്യന്തം സ്വാതന്ത്ര്യവിശ്രുതരായിരുന്ന വെട്ടത്തരചന്മാരിൽ ഒടുവിലത്തെ ആളിന്റെ മന്ത്രിയും സാമാന്യം പ്രസിദ്ധനും ആയിരുന്ന കോന്തുമേനോൻകാര്യക്കാരുടെ കുടുംബമായ വള്ളത്തോൾ തറവാട്; ഈ തറവാട്ടിൽ കൊല്ലവർഷം 1054 തുലാമാസത്തിൽ മകയിരംനക്ഷത്രത്തിൽ നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ ഭൂജാതനായി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃപദത്താൽ വീരസൂവായിത്തീർന്ന ശ്രീമതി പാർവ്വതിയമ്മ, തൽസ്ഥാനത്തിനു ഭാഗ്യവതി എന്നല്ല അർഹകൂടി ആയിരുന്നു. ആ ശ്രീമതി പഴയ മലയാളത്തറവാടുകളിൽ പ്രായേണ കാണുന്നവിധം രാമായണാദീതിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളും ഭക്തിവിഷയകങ്ങളായ മററു സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചറിയത്തക്ക അറിവും ശ്രദ്ധയും ഉള്ള ഒരു കുടുംബിനീരത്നമായിരുന്നു. അച്ഛൻ, കൊച്ചിശ്ശീമയിൽ, എയ്യാൽ പ്രവൃത്തിയിൽ, കടങ്ങോട്ടു മല്ലിശ്ശേരി ദാമോദരൻഇളയതു് നല്ല ബുദ്ധിയും രസികത്വവും, കലാപ്രണയവും, ഫലിതമയമായി സംസാരിക്കുന്നതിൽ അസാമാന്യവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉള്ളയാളായിരുന്നു. ആ പുണ്യവാനും ചില കേ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രളനൃത്യകലായോഗങ്ങൾ നയിച്ചിരുന്ന ദേഹമായിരുന്നു എന്നതു സ്മരണീയമാണ്. 1072-ൽ മാതാവും, 79-ൽ പിതാവും ദിവംഗതരായി.

വിദ്യാഭ്യാസം.

നാലുവയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ പതിവുപോലെ അന്നത്തെ കുടുംബാചാര്യനായിരുന്ന വാരിയൻപറമ്പിൽ കുഞ്ഞൻനായർ എന്നാൾ, എഴുത്തിനിരുത്തി, 'ഓലയിൽക്കുട്ടി' ശ്രീരാമോദന്തംവരെ പഠിപ്പിച്ചു. പ്രധാനഗുരു സ്വന്തം മാതുലനും, വ്യുത്പന്നനും അപ്പോലെ നല്ലൊരു വൈദ്യനുമായിരുന്ന രാമുണ്ണിമേനോൻ ആയിരുന്നു.

രഘുവംശം, മാഘം, നൈഷധം എന്നീ മഹാകാവ്യങ്ങളും, ശാകുന്തളം, ഉത്തരരാമചരിതംമുതലായ നാടകങ്ങളും, അവശ്യംചില അലങ്കാരശാസ്ത്രങ്ങളും, അഷ്ടാംഗഹൃദയവും പഠിച്ചതു് ആ അമ്മാവങ്കൽ നിന്നുതന്നെ ആയിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു മററു വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കയും ചികിത്സാധർമ്മത്തിൽ അമ്മാവനെ സഹായിക്കയും ചെയ്തിരുന്നതിനു പുറമെ, കവിതാനിർമ്മാണവിഷയത്തിലും പ്രകൃത്യാ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത വിസ്മർത്തവ്യമല്ല. വേദാന്താഭ്യാസത്തിലും, ഈശ്വരഭജനത്തിലും നിതാന്താസക്തനും, നിത്യബ്രഹ്മചാരിയും, ബഹുശിഷ്യസമ്പന്നനുമായ ആ കുലഗുരു, കഥാനായകന്റെ വിദ്യാഭ്യാസകാലത്തുതന്നെ നിത്യനിർവാണമടഞ്ഞു.

അന്നുമുതൽ, ഏതാണ്ടു സാഹിത്യലോകത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കുന്നതുവരെ പല വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആരോഗ്യചിന്താമണി, (കൈക്കുളങ്ങരരാമവാര്യരുടെ ആരോഗ്യകല്പദ്രുമത്തിന്റെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അനുകരണം) ഗർഭരക്ഷാക്രമം, വൈദ്യജീവിതം (അപൂർണ്ണം) വൈദ്യഭൂഷണം (അപൂർണ്ണം—തിരഞ്ഞെടുത്ത പല കൈകണ്ട വിദ്യകളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന, ഏതാണ്ടു നാന്തുറ പദ്യം) നേത്രാമൃതം (കണ്ണുചികിത്സ) എന്നിവയിൽ ചിലതു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ബാക്കി നശിച്ചുപോയി എന്നാണു് തോന്നുന്നതു്.

ഒടുവിൽ, പാറക്കളം സുബ്രഹ്മണ്യശാസ്ത്രികളുടെയും കൈക്കുളങ്ങര രാമവാര്യരുടെയും അടുക്കൽ തൎക്കശാസ്ത്രവും അഭ്യസിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

കവിതയെഴുത്തിൽ, അച്ഛന്റെ പ്രോത്സാഹനത്തിനുപുറമെ, ഒരൊന്നാന്തരം കവിയായിരുന്ന കുറത്തപാറ ദാമോദരൻനമ്പൂതിരിയിൽനിന്നു ചില കാവ്യനിൎമ്മാണതത്വങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ സംഗതിവന്നിട്ടുണ്ടു് എങ്കിലും നമ്പ്യാരുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ ഒരു നാമമാത്രഗുരുത്വം ഇവരിലെല്ലാം ആരോപിക്കാമെന്നല്ലാതെ "ശിഷ്യഃസ്വപ്രമേധയാ" എന്ന രീതിയിൽ മിക്കവാറും സ്വപ്രയത്നത്താൽത്തന്നെയാണു് കവനകലയിൽ ഇദ്ദേഹം പ്രകാശിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നു പറയാതെ കഴികയില്ല.

72-മുതൽ 76-വരെ അച്ഛന്റെ മുഖ്യശ്രമത്തിന്മേൽ മംഗലം അംശത്തിൽ ഒരു നാടകയോഗം ഏൎപ്പെടുത്തി നടത്തിയതിൽ ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രധാന നടനായിരുന്നു. 76-ൽ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചതും, രണ്ടുകൊല്ലത്തോളംകാലം പ്രതിവാരം നടന്നിരുന്നതുമായ 'പരിഷ്കാരാഭിവൎദ്ധിനിസഭ'യിലും ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രധാനഭാഗമാക്കായിരുന്നു.

ഗൃഹസ്ഥപദം.

1077-ൽ ഇദ്ദേഹം തന്റെ 23-ാമത്തെ വയസ്സിൽ, പൊന്നാനിത്താലൂക്കു് വടക്കേക്കാടംശത്തിൽ (വന്നേരി)

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ചിറഴി ശ്രീമതി മാധവിയമ്മ എന്ന മഹിളാരത്നത്തിൻെറ പാണിഗ്രഹണത്താൽ ഗൃഹിധൎമ്മം കൈക്കൊണ്ടു. കുറിപ്പുറത്തു കിട്ടുണ്ണിനായരവർകളുടെ 'കാദംബിനീപരിണയം' എന്ന പുസ്തകം, ഈ വിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു വാസ്തവമായി വിവരിക്കുന്നതത്രേ. ഇവരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിൻെറ അനുഗൃഹീതഫലങ്ങളായി മൂന്നു പെൺമക്കളും അഞ്ചു് ആൺമക്കളും ഇപ്പോഴുമുണ്ടു്.

കവികളുടെജീവിതത്തിൽ ദേശപര്യടനം എന്നതു് അതിപ്രധാനമായ ഒരു ധൎമ്മമാണല്ലോ. 78-ൽ ഇദ്ദേഹം അച്ഛനോടൊരുമിച്ചു് രാമേശ്വരാദി പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളേയും, അട്ടത്തവൎഷം ഭവാനി, പേരൂർ മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളേയും സന്ദൎശിക്കയുണ്ടായി. ഈ അട്ടത്തകാലത്തു് ഉത്തരഭാരതത്തിലെന്നപോലെ ദ്വീപാന്തരങ്ങളിലും സംക്രമണംചെയ്തിട്ടുള്ളതും, അതു്, 'കിഴവൻപോരാലു്'' 'ആ കപ്പൽയാത്ര' മുതലായവയാൽ അനശ്വരസ്മാരിതങ്ങളായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതും നമുക്കറിവുള്ളതാണല്ലോ.

സാഹിത്യജീവിതം.

കൈരളീഭാഗ്യവിപാകമായ ഈ പുണ്യപുരുഷൻെറ യഥാൎത്ഥജീവിതം സാഹിത്യഗേഹത്തിലാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തൻെറ ജന്മാന്തരസഖിയായിരുന്നിരിക്കാവുന്ന കവിതാദേവി, "ഹംസമാലാശരദീവഗംഗാം മഹൌഷധിം നക്തമിവാത്മഭാസഃ" എന്ന ക്രമത്തിൽ, ബാല്യദശയിൽത്തന്നെ യഥാകാലം മഹാകവിയെ സമാശ്ലേഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. പലേ ലഘുനിൎമ്മാണങ്ങൾക്കുശേഷം 80 കുംഭം ഒടുവിൽ വാല്മീകിരാമായണം തൎജ്ജമയാരംഭിക്കയും അതുരണ്ടുകൊല്ലംകൊണ്ടു സമാപ്തമാക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടുകൊല്ലത്താൽ മാസികാരൂപേണ ആ മഹാഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകൃതവുമായി.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

81 ചിങ്ങം (* ഉത്തരകേരളപക്ഷത്തിൽ 80 ചിങ്ങം) മുതൽ അഞ്ചുവർഷം ഇദ്ദേഹം തൃശ്ശിവപേരൂർ കേരളകല്പദ്രുമം പ്രസ്സിന്റെ മാനേജരായിരുന്നു. പ്രബലമായ ഭാരതവിലാസം പ്രസ്സുമായുള്ള കിടമത്സരത്തിൽ, അപജയത്താൽ അലസമായിക്കിടന്നിരുന്ന കേരളകല്പദ്രുമം, വള്ളത്തോളിന്റെ പ്രവേശനംമുതൽ കവികളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു പാത്രമാവുകയും, ക്രമേണ അതിന്റെ ഋണഭാരം ലഘൂകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ അക്കാലത്ത് തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ സ്മാരകമായി "രാമാനുജൻ" എന്ന പേരിൽ ഒരു മാസിക തുടങ്ങിയതു് ദൗർഭാഗ്യത്താൽ അചിരജീവിയായിത്തീർന്നു എന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു

78 മേടത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു ചെറിയൊരുതരം മസൂരിരോഗം പിടിപെടുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നു ചെവിയിൽ ഒരു സുഖക്കേടുണ്ടാവുകയും ചികിത്സകൊണ്ടു മാറിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ശരീരഗതമായ ആളക്വിഷമെന്നതുപോലെ, ആ കർണ്ണശല്യംകാലാന്തരത്തിൽ വിജൃംഭിക്കയും, ഇന്നത്തെ ബാധിര്യമായി പരിണമിക്കയും ചെയ്തു. അന്നു് ആലുവായിൽ പ്രാക്ടീസു ചെയ്തിരുന്ന ഡാക്ടർ വല്യത്താൻ, മദിരാശിയിൽ ഡാക്ടർ ടി. എം. നായർ, ആലത്തൂർ നമ്പി, കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ എന്നീ ഭിഷഗ്വരന്മാരെക്കൊണ്ടും മററു പലരെക്കൊണ്ടും പലപാടും ചികിത്സിപ്പിച്ചുനോക്കി. ചില പുതുയന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചും നോക്കി. എല്ലാം നിഷ്ഫലമെന്നല്ലേ പറയേണ്ടൂ. ഇക്കാലത്തു് ഉള്ളിൽക്കൊണ്ടെഴുതിയ ഒരു ലഘുകാവ്യമാണു് "ബധിരവിലാപം."

---

* ബ്രി. മലബാറിൽ കന്നിയിലാണു് കൊല്ലപ്പിറപ്പു്

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

86 വൃശ്ചികം മുതൽ 88 മകരംവരെ, അന്തരാന്തരാ കാര്യാന്തരവിഘ്നിതമായിത്തുടൎന്ന പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ചിത്രയോഗമഹാകാവ്യം 1039-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം ഏതാണ്ടു മൂന്നുകൊല്ലത്തോളം കാലം, തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'കേരളോദയം' എന്ന പ്രതിവാരപത്രത്തിന്റെ സഹപത്രാധിപരായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ 'മാൎക്കണ്ഡേയപുരാണം' ഗദ്യവിവൎത്തനവും എഴുതിത്തീൎത്തു അന്നു് ഇടപ്പള്ളിയിൽനിന്നു 'പുരാണമാലിക' എന്ന പേരിൽ ഇതു മാസികയായി പ്രസാധനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

1091 മുതൽ ആറേഴുകൊല്ലം കു... കുളത്തായിരുന്നു സ്ഥിരതാമസം. കുറേക്കാലം 'ആത്മ...ഭാഷിണി' മാസികയുടെ പത്രാധിപസ്ഥാനം വഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു് ഇക്കാലത്തു് അതായതു് 91-ൽ ആണു് സാഹിത്യമഞ്ജരി ഒന്നാംഭാഗം പ്രസിദ്ധീകൃതമായതു്.

അതിനുശേഷം 1107 കന്നിമാസംവരെ വന്നേരിയിൽ സ്ഥിരവാസംചെയ്തിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം ബി വി. ബുക്കുഡിപ്പോ വകയായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന 'പുരാണസഞ്ചിക'യിലേക്കു പത്മമഹാപുരാണം, വാമനപുരാണം, മത്സ്യപുരാണം എന്നിവ വിവൎത്തനം ചെയ്തുകൊടുത്തതു് ഇക്കാലത്താണു്. ഇങ്ങനെ തുടൎന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹിത്യജീവിതത്തിൽ, ഈ കൈരളീഭക്തൻ തന്റെ ആരാധനാമൂൎത്തിയായ ആ അംബയുടെ തൃച്ചേവടികളിൽ അൎച്ചനംചെയ്ത വാങ്മയവാടാമലരുകളുടെ പരിമളധോരണിയിൽ കേരളം ഇന്നാമഗ്നമായി ആനന്ദനിർവൃതിയടയുന്നു.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സാഹിത്യവ്യവസായങ്ങൾ.

പ്രകൃതിദേവി അനുഗ്രഹിച്ചരുളിയ വാസനാബീജാങ്കുരത്തെ സ്വശക്ത്യഭ്യാസാദികളാകുന്ന ദോഹദങ്ങളാൽ വളർത്തി ലോകാനന്ദഫലത്തെ വിതരണംചെയ്യുന്ന ചരിത്രപുരുഷന്റെ അശ്രാന്തവ്യവസായങ്ങളും അനുക്രമോല്കർഷവും നാം കണ്ടുവല്ലോ. ആപണ്ഡിതപാമരം കേരളീയർക്ക് ആനന്ദകതിർ ചിന്തുന്ന കേരളസാഹിത്യാന്തരീക്ഷത്തിലെ അക്ഷയതാരകളാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാതല്ലജങ്ങൾ. സാഹിതീദേവതയുടെ തൃക്കൈവിലസിതമായ വീണാമണിയിലെ മൃദുലതന്ത്രികളിൽനിന്നുയരുന്ന മധുരക്വണിതത്തിന്റെ സംഗീതചാതുരി ഈ കവികോകിലത്തിന്റെ കൂജനങ്ങളിൽ നാം ശ്രവിക്കുന്നു. 'സരസകോമളകാന്തപദാവലികളെ'ക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സാരസ്വതസത്രം അവിടെ അനുഭവഗോചരമാകുന്നു. അഭിനവാന്തശ്ചൈതന്യത്തോടുകൂടി ചിത്രിതമാകുന്ന പ്രകൃതിയുടെ രമണീയചരാചരങ്ങൾ നമ്മുടെ ചർമ്മേതരചക്ഷുസ്സുകളിൽ പതിയുന്നു. കാതിലൂടെ കരളിലൂറുന്ന ആ 'സുഗന്ധസുധ' ചർവ്വണത്താൽ പ്രചുരമാധുര്യമായി അഭൗമവും നിരന്തരവുമായ ആനന്ദത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഈ വിധം സരസങ്ങളായ ലളിതകവനങ്ങളുടെ ഉല്പാദസമ്മേളനമായ ഈ കവിവരന്റെ സൂക്തിവിശേഷം അനുഭവൈകവേദ്യമെന്നേ പറയേണ്ടൂ.

'ഋതുവിലാസം' 'ഭാഷാപഞ്ചതന്ത്രം' മുതലായ കൃതികളാൽ പ്രകടിതമായിത്തീർന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വാങ്മധുരിമക്കു വാല്മീകിവാണിയാകുന്ന വിശാലവിയദ്ഗംഗയിലുണ്ടായ നിമജ്ജനം ഒരു ഭാഗ്യംതന്നെ ആയിരുന്നു. കാളിദാസാദ്യന്മാർക്കും സേവ്യനായി, ലോകകവിയോ ലോകോത്തരകവിയോ ആയ ആ ഋഷീശ്വരന്റെ രാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മായണകാവ്യാമൃതം ഏതു ഭാഷയ്ക്കു്, അല്ലെങ്കിൽ ഏതു മനുഷ്യന്നാണു് നവജീവൻ നല്കാതുള്ളതു്? വാല്മീകി രാമായണം ലോകത്തിലെ പ്രശസ്തഭാഷകളിലെല്ലാം പകർന്നുകഴിഞ്ഞു. നാനാപ്രകാരേണയും അതു കേരളഭാഷയേയും അലങ്കരിച്ചു. "എന്നാൽ ചന്ദ്രൻ തന്നിൽ പ്രതിഫലിതമായ സൂര്യപ്രഭകൊണ്ടു് സൂര്യനോളം പ്രകാശിപ്പാൻ കഴിവില്ലല്ലോ. മൂലത്തിന്റെ ഒരു ശരിതർജ്ജമതന്നെയാണു് ഭാഷയ്ക്കാവശ്യമെന്നു വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ അവർകൾക്കു തോന്നി. ഹേമചന്ദ്രവിദ്യാരത്നം ബംഗാളിക്കും, ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർ തമിഴിന്നും വേണ്ടി ചെയ്തതു യാതൊന്നോ അതിദ്ദേഹം സ്വഭാഷയ്ക്കു വേണ്ടി ചെയ്തു. ഈ അനുഗൃഹീതകവി ഒരു മഹാപ്രാരംഭമത്രെ ഏതാദൃശമായ ഒരു ശുഭപരിണതിയിൽ എത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന ഏവരുടെയും അതിവേലമായ കൃതജ്ഞതയെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇദ്ദേഹം അർഹിക്കുന്നു" എന്നാണു് മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു്, ഹൃദയംഗമമായി ഇതിനെ ശ്ലാഘിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സ്വജീവിതത്തിൽ ഒരുൽകൃഷ്ടവിജയം ഇദ്ദേഹം ഈ ഭാഷാന്തരം കൊണ്ടാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

പിന്നീടു് ഒരു ഉദാരോദ്യമത്തിൽ കൈവച്ചതു ചിത്രയോഗമഹാകാവ്യനിർമ്മാണത്തിലായിരുന്നു. കഥാസരിത്സാഗരാന്തർഗ്ഗതമായ ഇതിവൃത്തം ഒരു തടമായിക്കിടന്നതിലൂടെമഹാകവിയുടെ രുചിരവചോമൃതം ഉച്ഛൃംഖലമായി പ്രവഹിക്കയത്രേ ചെയ്തതു്. ചിത്രനിമിത്തകമായി താരാവലീചന്ദ്രസേനന്മാർക്കുണ്ടായ ഹൃദയയോഗവും, ദുസ്സഹമായ അയോഗവ്യഥകൾക്കും, വിധിവിപര്യയത്താലുണ്ടായ വിപദനുഭവങ്ങൾക്കും ശേഷമെന്നപോലെ പുനർവിപ്രയോഗാനന്തരവും ഉള്ള അവരുടെ ചിത്ര

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മായ യോഗവും വർണ്ണിച്ചു് അനപത്ഥനാമാവായിത്തീന്നിട്ടുള്ള ഈ 'ചിത്രയോഗം' ചിത്രയോഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സുശിക്ഷസംഘടിതന്നെയാണു് സഹൃദയലോകത്തിനു നല്കുന്നതു് ഇതു ഭാഷയുടെ പഞ്ചമഹാകാവ്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന മഹാരോവൃത്തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചും, ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസാദികളെ വീക്ഷിച്ചും, വർണ്ണനാഡംബരങ്ങളിൽ മുഴുകിയും, ഒരു യഥാസ്ഥിതികഗതിയെ അംഗീകരിക്കുന്ന എന്നു ഭൂർഭിക്ഷലോകത്തിൽ ധനാജ്ജനവ്യവസായഖിന്നരായി അല്പമാത്രപ്രിയരായ ഇന്നത്തെ ഉത്പത്തിഷ്ണുക്കൾ പറഞ്ഞേക്കുമെങ്കിലും സാഹിത്യപിപാസുക്കൾക്കു തൃഷ്ണ ശാന്തിനല്കുന്ന വശാലതടാകമായ ആ കാവ്യരത്നത്തെ ഭാഷാസാഹിത്യസൗധത്തിന്റെ ഭാരാണിക്കല്ലായി എവരും സമാദരിക്കുന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

ആംഗലഭാഷയിൽ ലിറിക് (Lyric) എന്നറിയപ്പെടുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുമാറു് കേരളത്തിൽ പ്രചാരപ്രാചുര്യംസിദ്ധിച്ച ഖണ്ഡകാവ്യപ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ വള്ളത്തോളിന്റെ പ്രതിഭാവിലാസം പ്രസരിച്ചതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഹൃദ്യങ്ങളും അനവദ്യങ്ങളുമാണു്. ഈ ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി എണ്ണപ്പെടുന്ന "ഗണപതി" ചിത്രയോഗമഹാകാവ്യത്തിന്റെ 'ഗണപതിക്കുറിപ്പു' മാത്രമാണെങ്കിലും അഴകൊത്ത ഒരു കവിതയാകുന്ന ഈ നവീനപദ്ധതിയിലും 'ഭാസകാളിദാസാദ്യന്മാരെയും പുലർത്തിയ ഭാസുരസാരസപത ഭണ്ഡാരപൂരകളെ' വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു പറയാവുന്നതല്ല. പുരാണങ്ങളിലെ സുന്ദരങ്ങളായ സന്ദർഭങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിക്കൊണ്ടു്, ആശയങ്ങളാലും ആദർശങ്ങളാലും അവയ്ക്കു നവത്വംനല്കി എതൊരു നവീനതം ആഭിരോചകമാകും വണ്ണം കവനംചെയ്യുന്നതിലുള്ള വിജയത്തിന്നു 'ബന്ധനസ്ഥനായ അനിരുദ്ധൻ', 'ശിഷ്യനും മകനും', 'ഒരുകത്തു'

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മുതലായ കൃതികൾ സാക്ഷ്യംവഹിക്കും. പുരാണാനുഗതമായതെങ്കിലും, എത്തു പരിഷ്കൃതരും ഇന്നാദരിക്കുന്നവിധം സ്ത്രീധർമ്മത്തെ ഉഷയിൽക്കൂടി ആവിർഭവിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും, 'ശിഷ്യനും മകനും' എന്നതിൽ, സതീത്ഥ്യസാഹോദര്യത്തെ അനുശാസിച്ചിട്ടുള്ളതും, രുക്മിണിയുടെ പശ്ചാത്താപാത്മകമായ 'ഒരു കത്തിൽ' ചാടേ കലർന്നിട്ടുള്ള പുതുമയും ആർക്കപലപിക്കുവാൻ കഴിയും? 'ബധിരവിലാപം', അതിന്റെ ജന്മഹേതുവിനു യോജിച്ചവിധം കരുണമയമായി, അനുഭവരസം തുളുമ്പുന്നതും, കരൾത്തടമലിയിച്ചലിയിച്ച് ആ പരാശക്തിയിലേക്കൊഴുക്കിവിടുന്നതിനു ശക്തവുമായ ഒരു കൃതിയാകുന്നു. 'മഗ്ദലനമറിയ'ത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഗതാനുഗതികപഥത്തിൽനിന്നു കവി ഒന്നു വ്യതിയാനംചെയ്കയത്രേ ചെയ്തതു്. ലോകവിശുദ്ധികരനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരിപാവന ചരിതാംശങ്ങളെ നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലേക്ക് ഒരു ഹൈന്ദവ കവി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതു് ഇദംപ്രഥമമായിട്ടായിരുന്നു. മഗ്ദലനമറിയം എന്ന വേശ്യാംഗന തന്റെ പാപത്തിനു അനുശയവതിയായി ക്രിസ്തുപാദത്തെ പ്രാപിച്ചു നിർവ്വാണാർഹയായിത്തീരുന്ന ആ പവിത്രോദന്തം ജലതരംഗവീചിയിൽ ചന്ദ്രകരങ്ങളെന്നതുപോലെ, വള്ളത്തോളിന്റെ സുഭഗവചോവിലാസത്തിൽ എത്രകണ്ടു പ്രതിഭാസിച്ചു എന്നുള്ളതു വർണ്ണനാതീതമാണു്. 'കൊച്ചുസീത'യിലാകട്ടെ കവി ഒരു ദാരുണസംഭവസംഘടനയാൽ, ദുഷ്ടവും ബീഭത്സവുമായ ദേവദാസീജനത്തിന്റെ കുലടാവൃത്തിയെ ഹൃദയഭേദകമാംവിധം ഭർത്സിക്കയും, 'ചാരുരാമായണത്തിന്റെ നാട്ടിൽ' ചാരിത്രപ്രതിഷ്ഠാപനത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുകയുമാണു് ചെയ്യുന്നതു്. അനാചാരധ്വംസനത്തിനും, സന്മാർഗ്ഗചര്യാസംസ്ഥാപനത്തിനും ഈദൃശഗ്രന്ഥങ്ങൾ എത്രത്തോളം സമർത്ഥമാണെന്നു വിവിധ സാഹിത്യങ്ങളുടെയും പൂർവ്വചരിത്രമെന്നതുപോ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ലെ നമ്മുടെ ഭാവിയും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും. പ്രകൃതിരാമണീയകത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം 'ഋതുവിലാസ'ത്തിൽ നമുക്കു കാണാം. സംസ്കൃതഭാഷയിലെ അമരുകാദികളെ അനുകരിച്ചു രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും രസരാജനായ ശൃംഗാരത്തിന്റെ ലാസ്യകേളീരംഗവുമാണു് 'വിലാസലതിക.' സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ അവസരാനുഗുണമായി, ആന്തരമായും ബാഹ്യമായും ഉണ്ടാകുന്ന വിക്രിയകളുടെ സൂക്ഷ്മസ്വഭാവങ്ങളെ ശരിക്കു നിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിൽ മഹാകവിക്കുള്ള പാടവത്തെ ഉദാഹരിപ്പാൻ മറ്റൊന്നും ആവശ്യമില്ല. പുരാണപ്രസിദ്ധവും ഭദ്രകാളിയുടെ അവതാരകഥയെ സംബന്ധിക്കുന്നതും ഭക്തിസംവർദ്ധകവും ആയി 'ഭദ്രാവതാരം' എന്ന ഒരു തർജ്ജമകൃതിയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റേതായുണ്ടു്.

അനേകരസങ്ങളെ സമ്മേളിപ്പിച്ചും, പരിണാമഗുപ്ത്യാദികളിൽ നിഷ്കർഷിച്ചും ഏതെങ്കിലും വസ്തുതയെ അനതിദീർഘമായി അനുവർണ്ണനം ചെയ്യുകയാണു് മേൽപറഞ്ഞതരം ഖണ്ഡകൃതികളിൽ ചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ പ്രകൃതിയിൽനിന്നു, യദൃച്ഛയാ കവിഹൃദയത്തിൽ നിഴൽ വീഴുന്ന ലഘുപദാർത്ഥങ്ങളോ സംഭവങ്ങളോ ചെയ്യുന്ന സ്പന്ദനങ്ങളെ അനുസ്പന്ദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കവിയുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ വികാരങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണു് ആ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സാധ്യമാകുന്നതല്ല. അതിനു ലഘുതരങ്ങളായ കവിതകൾ അപേക്ഷണീയങ്ങളാണു്. വസ്തുക്കളുടെയോ സംഭവങ്ങളുടെയോ ചില വശങ്ങൾ മാത്രം ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതാണു് കവികളെ ലഘുകവനപ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു നയിച്ചതു്. കാവ്യാന്തരപാരതന്ത്ര്യരായ അദ്യതനർ അതിനെ കൂടുതൽ ആദരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അത്യർത്ഥമായ വിജയമാണു് വള്ളത്തോളിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ കവനകലാനൈപുണി ഈ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ലഘുകവനങ്ങളുടെ സമാഹാരങ്ങളാണ് 'സാഹിത്യമഞ്ജരീഗ്രന്ഥങ്ങൾ.' ഇപ്പോൾ ഏഴു ഭാഗത്തോളം പ്രസാധനംചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥമാലികയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കവിതാരത്നങ്ങളിൽ ഒന്നിനെയെങ്കിലും പ്രത്യേകമായി ശ്ലാഘിക്കയെന്നുവന്നാൽ അതു മറ്റുള്ളവയോടു ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹാപരാധമായിരിക്കുമെന്നു ഭയന്ന് ആ സാഹസത്തിനൊന്നും പുറപ്പെടുന്നില്ല.

പുരാണങ്ങളെ തർജ്ജമചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഹൃദ്യങ്ങളും കാവ്യോചിതങ്ങളും എന്നു തോന്നിയ ഭാഗങ്ങളെ, ആ വിധത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള കവിതകളുടെ സമൂഹങ്ങളത്രേ 'കാവ്യമഞ്ജരി' രണ്ടുഭാഗങ്ങളിലായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

നാട്യകലയിലുള്ള മഹാകവിയുടെ പ്രവേശനംകൊണ്ടോ—അതിലുള്ള പ്രത്യേകാഭിരുചികൊണ്ടോ—ആയിരിക്കാം, ശാകുന്തളത്തെത്തുടർന്ന് അക്കാലത്തു് പ്രചാരത്തിലിരുന്ന സമ്പ്രദായത്തിൽ സംസ്കൃതനാടകങ്ങളെ ഭാഷാന്തരീകരിക്കുന്നതിനിദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞു. ഭാസനാടകങ്ങളായ സ്വപ്നവാസവദത്തം, അഭിഷേകനാടകം, ഊരുഭംഗം, പഞ്ചരാത്രം, മദ്ധ്യമവ്യായോഗം എന്നിവകളും ഭാസ്കരകവിയുടേതായ ഉന്മത്തരാഘവപ്രേക്ഷണകവും വള്ളത്തോൾ മഹാകവിയുടെ ലളിതമോഹനമായ ശൈലീലാളിതമായി, സാമാന്യമലയാളികൾക്കു സംഗ്രഹങ്ങളായി ഇന്നു തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു കൂടാതെ കഥകളിഭ്രമക്കാരനായ ഇദ്ദേഹം, ഔഷധാഹരണം എന്നൊരാട്ടക്കഥ സ്വന്തമായിട്ടും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര ഭ്രമം ഈ വിഷയത്തിൽ മുമ്പിനാലെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും കൂടുതലായി ഒന്നും രചിക്കാതിരുന്നതു് ഒരുപക്ഷേ, പുരാണഭൂമി മുഴുവൻ പൂർവ്വന്മാർ പണ്ടേതന്നെ പതിച്ചുപോകകൊണ്ടായിരിക്കാം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഈവിധം ഭാഷയുടെ കാവ്യസമ്പത്തിന് ഈ മഹാകവിവര്യൻ ഗണ്യമായ ഒരഭിവൃദ്ധിവരുത്തി; എന്നതന്നെയല്ല അതിൽ ഒരു വിപ്ലവംകൂടി ഉളവാക്കി എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞതരം ലഘുകവനങ്ങൾക്കു ഇത്രമേൽ പ്രചാരം വരുത്തിയതു് ഇദ്ദേഹമാണു്. സമത്വം, സൗഭ്രാത്രം, സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഭിനവരാഷ്ട്രീയാദർശങ്ങളെയും, അയിത്തോച്ചാടനാദിസമുദായോദ്ധാരണ പദ്ധതികളേയും സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തേയും മററും അധികരിച്ചു് ഉദ്ബോധകമായ കൃതികൾ രചിക്കയും, ആ തത്വങ്ങളെ മുൻനിത്തി ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു് ഇദ്ദേഹത്താൽ പ്രയുക്തമായ വിപ്ലവത്തിനുദാഹരണമാണു്. ഭാഷാവിഷയകമായിത്തന്നെ, സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ കണ്ടിരുന്ന സംസ്കൃതൈകപ്രതിപത്തിയെ അപാകരിക്കുന്നതിനും ലളിതങ്ങളും മധുരങ്ങളുമായ ദ്രാവിഡപദങ്ങളെ എന്നപോലെതന്നെ ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളെയും, പുനരാവിർഭവിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നായകത്വംവഹിച്ചുകൊണ്ടു് പ്രസംഗിക്കയും പ്രവത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇദ്ദേഹം കവികളിൽ ഒരു പരിഷ്കൃത്താവുകൂടി ആയിരുന്നു എന്നോമ്മിക്കേണ്ടതാണു്.

ഒരു ഗദ്യകാരനും, നിരൂപകനും, വാഗ്മിയുമായിക്കൂടിയും വള്ളത്തോളിനെ ശ്ലാഘിപ്പാൻ പ്രയാസമില്ല. ചെറുകടൽപോലെ കിടക്കുന്ന പുരാണങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി മൂന്നുനാലോളം വിവത്തനംചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു് ഭാഷാഗദ്യസാഹിത്യത്തിനു ചെയ്തിട്ടുള്ള വലിയൊരനുഗ്രഹവും, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗദ്യരചനാപാടവത്തിനുത്തമദൃഷ്ടാന്തവുമാണല്ലോ പോരെങ്കിൽ, പത്രങ്ങളുടെയും മാസികകളുടെയും ആധിപത്യം വഹിച്ചു് ആ നിലയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങൾ എത്രയോ ഉണ്ടു്. നിരൂപണങ്ങളാണെങ്കിൽ അവയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

താർക്കികബുദ്ധിയും, ചർച്ചാപടുതയും വേണ്ടുവണ്ണം വെളിവാക്കുന്നതാകുന്നു. 'പ്രേമവിഹാരം' എന്ന പുസ്തകം ഏതാദൃശനിരൂപണങ്ങൾ ചിലതു സഞ്ചയിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു്. കവിതയിൽ 'വിളയിച്ച' അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാപ്രസംഗങ്ങൾ അപൂർവമായിട്ടങ്കിലും ഇന്നും നാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണല്ലോ.

ചില വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളവയെപ്പററി മുൻപു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

കേരളകലാമണ്ഡലം

മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെപ്പററി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപു്, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉഗ്രപരിശ്രമംമൂലം ഫലസിദ്ധിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള കേരളകലാമണ്ഡലത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുകൂടി അല്പം പറയാതിരിക്കാവുന്നതല്ല. സ്വന്തം നാട്യകലയിലെന്നല്ല നാനാകലകളിലും അഭിരുചിയും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഉള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന്നൊരു ജന്മോദ്ദേശ്യംതന്നെ ഇതായിരുന്നു. അഭിമാനപൂർവ്വം കൊണ്ടാടത്തക്ക പല പ്രാചീനകലകളും കേരളത്തിൽ പ്രോത്സാഹനശൂന്യതയാൽ മങ്ങിക്കിടപ്പുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ലജ്ജയോടുകൂടിയെങ്കിലും സമ്മതിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ളതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചിലവയെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനാണു് ഈ കലാരസികൻ ശ്രമമേറ്റെടുത്തതു് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യനിവഹണത്തിനായി കേരളകലാമണ്ഡലം എന്നൊരു സംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ആ സംഘത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ഭാഗ്യക്കുറി നടത്തിയും മററും മുക്കാൽ ലക്ഷം ഉറുപ്പികയോളം മൂലധനം ശേഖരിച്ചു 1106 തുലാമാസത്തിൽ വള്ളത്തോളിന്റെ ജന്മർക്ഷത്തിൻനാൾ കുന്നംകുളത്തു് ഒരു കളരിയാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രംഭിച്ചു. അതിപ്പോൾ മുളകുന്നത്തുകാവിന്നടുത്ത് അമ്പലപ്പറമ്പിൽവച്ചു നടത്തിവരുന്നു. കഥകളിയും മോഹിനിയാട്ടവുമാണ് അതിലിപ്പോൾ മുഖ്യമായി അഭ്യസിപ്പിച്ചുവരുന്നത്. ഇപ്പോഴും അതേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി അവിശ്രാന്തം പ്രയത്നിച്ചുവരികയുമാണ്. മലയസ്റ്റേറ്റ്സ്, റംഗൂൺ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈയിടെ സഞ്ചരിക്കയുണ്ടായതും കലാമണ്ഡലത്തിനുവേണ്ടിത്തന്നെ ആയിരുന്നു. ഈ പ്രവൎത്തനങ്ങൾക്ക് ഇദ്ദേഹത്തിനു നിത്യബന്ധുക്കളായിരുന്നിട്ടുള്ളവരാണ് ശ്രീമാന്മാരായ കൊച്ചിയിൽ മുകുന്ദരാജാ അവർകളും നാലപ്പാട്ടു നാരായണമേനവൻ അവർകളും. മഹാകവിയുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ ഒന്നായ ശ്രീമാൻ നാലപ്പാടന്റെ സേവനങ്ങൾ നാം കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

ബിരുദങ്ങൾ.

വളരെ മുൻപുമുതല്ക്കേ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യൎഹിതത്വം മഹാന്മാരാൽ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് കൊച്ചിയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്നൊരു **വീരശൃംഖല** സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈയിടെ മദിരാശിയിൽവച്ചു തീപ്പെട്ട കൊച്ചിമഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് തന്റെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂൎത്തി പ്രമാണിച്ച്, **കവിതിലകൻ** എന്ന ബിരുദവും പിന്നീട് 1105-ൽ **കവിസാൎവഭൗമൻ** എന്ന ബിരുദവും അടുത്തുണം കല്പിച്ചരുളിയിട്ടുണ്ട്. വെയിത്സ് രാജകുമാരൻ മദിരാശിയിൽ ആഗതനായപ്പോൾ, കല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ കരുതിയിരുന്ന വിലയേറിയ സമ്മാനം (പട്ടും വളയും) ഇദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടാ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യില്ല. ഭാഷാപാരായണികലോകത്തിൽ "കേരളത്തിലെ ടാഗോർ" എന്ന പ്രശസ്തനാമധേയത്താൽക്കൂടി ഇദ്ദേഹം സവിശേഷം അറിയപ്പെടുന്നുണ്ടു്. ആശയഗാംഭീര്യവും സൗകുമാര്യവും തികഞ്ഞു് വസ്തുക്കളുടെ ആത്മനീനമായ സൌന്ദര്യത്തെ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അനർഗ്ഗളം നിർഗ്ഗളിക്കുന്ന വള്ളത്തോൾകവിതകൾ നാനാപ്രകാരേണയും വംഗസാഹിത്യത്തിൽ ടാഗോർകവിതകൾക്കുള്ള മഹനീയസ്ഥാനം ഭാഷയിൽ വഹിക്കുന്നു എന്നത്രെ അഭിജ്ഞമതം.

ഉപസംഹാരം.

ലോകത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവും സുഗമവുമായ ഉദ്ധാരണം കലാമാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെയാണെന്നു് തത്ത്വവാദികൾ ഒന്നുപോലെ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. ശോകകലർപ്പില്ലാത്ത ആനന്ദം കലയിൽനിന്നല്ലേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. താദൃശകലകളിൽ അത്യുച്ചപദസ്ഥമായ സാഹിത്യത്തേയും, അതുപോലെ ഇതരകലകളേയും, പോററിരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായ ഈ ലോകോദ്ധാരകൻ—മഹാകവി വള്ളത്തോൾ അവർകൾ—എന്തെന്തു ശ്ലാഘയെ അർഹിക്കുന്നില്ല! ഇദ്ദേഹം ആയുരാരോഗ്യൈശ്വര്യങ്ങളോടെ ചിരകാലം വിജയിപ്പാൻ സർവ്വേശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ!

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

രണ്ടു താരങ്ങൾ.

I

അക്കരപ്പച്ച.

(മഞ്ജരി)

മഹാകവി ഉള്ളൂർ.

1. ആഴിയിൽ വാനിൽനിന്നാദിത്യൻ വീഴുവാൻ
നാഴിക നാലഞ്ചു കാണുംനേരം
ഗ്രാമത്തിൻ ചാരത്തായ് നീളത്തിൽപ്പൊങ്ങിന
കോമളമാമൊരു കുന്നിന്മേലേറി
പൂമണം വീശിക്കൊണ്ടെത്തിടും പുത്തനാം
തൈമണിക്കാറ്റേറ്റു സൌഖ്യമായി
പച്ചപ്പുൽക്കോടിമെത്തയിൽ മേവിനാൻ
സ്വച്ഛന്ദചാരിയാം ബാലനേകൻ.

2. ആമട്ടിലങ്ങവൻ വാഴവേ കാണായി
മാമലയൊന്നേറ്റം ദൂരത്തായി.
നീലമാം രത്നത്താൽ നിർമ്മിച്ച രീതിയി-
ലോലക്കമാർന്നെഴും മേനിയിങ്കൽ

---

1. സ്വച്ഛന്ദചാരി=ഇഷ്ടംപോലെ നടക്കുന്നവൻ.
2. ഓലക്കം=മനോഹരത്വം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

തൂമഞ്ഞാൽനേരിയവെൺപട്ടുടുപ്പിട്ടും
വ്യോമത്തിൻമദ്ധ്യത്താൽത്തൊപ്പിവച്ചും
പോക്കുകതിരിനാൽപ്പൊൻപണ്ടം ചാർത്തിയും
വായ്ക്കുമാവാതുററശൈലം കാൺകെ
ആകട്ടാവിന്നുള്ളിലാരോ ചിന്തകൾ
പേക്കിനാവിൻപടി പൊങ്ങിമേന്മേൽ.

3. "ആക്കാണും മാമലയാകവേ പൂണ്ടീശ്വര-
നാക്കിതാൻ പാർക്കുവാൻ തീർത്തതാമോ?
മൈലിൻകഴുത്തിനും മാനക്കേടേകുന്ന
നീലിമകോലുമശ്ശൈലരാജൻ
ദൂരത്തുനിന്നെന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നു,
കാരുണ്യക്കണ്ണുനീർ വാർത്തിടുന്നു,
മാടമ്പിയായി ഞാൻ മാർത്തട്ടിൽ വാഴുവാൻ
മാടിവിളിക്കുന്നു മന്ദിയാതെ.
വേഗമങ്ങെത്തിയാൽ മേന്മപൂണ്ടെൻനിറം
ശ്രീകൃഷ്ണൻതന്റേതാം തർക്കമില്ല
ഹന്ത! ഞാനെത്ര നാൾ മേവുമിക്കണ്ണിങ്കൽ-
ക്കുണ്ടുകിണററിലെക്കൊച്ചുമീനായ്'?

വ്യോമം=ആകാശം.
പോക്കുകതിർ=അസ്തമയസൂര്യന്റെ രശ്മി.
പൊൻപണ്ടം=സ്വർണ്ണാഭരണം.
വാതുററ=ദീർഘമായ.
ശൈലം=പർവ്വതം.
പേക്കിനാവ്=പാഴ്സ്വപ്നം.
3. ആക്കം=ശക്തി—വ്യവസായം.
മാടമ്പി=പ്രഭു.
മാടിവിളിക്ക=കൈകാട്ടിവിളിക്ക.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മാൺപെഴുമാമലമേലൊരു മേഘമായ്
ഞാൻപറന്നെത്തുവാനാശിക്കുന്നു."

4. "അങ്ങൊന്നണയുവാൻ പറയുകിലപ്പുറം
മങ്ഗലമല്ലാതെമറ്റൊന്നുണ്ടോ?
പാടിപ്പറന്നിടും പൈങ്കിളിയെക്കട-
ന്നോടിപ്പിടിച്ചു ഞാനുമ്മവെയ്ക്കും;
മാമരച്ചോലയിൽച്ചാടിക്കളിക്കുന്ന
മാനിന്നു പച്ചപ്പുൽ സൽക്കരിക്കും;
പീലിവിരിച്ചു നിന്നാടിത്തകർക്കുന്ന
മൈലിനണിയുവാൻമാലനല്കും;
വെള്ളപ്പളുങ്കൊളിതങ്ങീടുമരുവിയിൽ-
ത്തുള്ളിപ്പൊടിച്ചുതുടിച്ചുനീന്തും;
ചിങ്കഴലൂതിക്കും വണ്ടിനോടൊത്തൊത്തു-
ത്തേൻകിനിഞ്ഞീടും പഴങ്ങൾ തിന്നാം.
പാറമേൽ ചാരിക്കിടന്നുകൊണ്ടോരോരോ
കാറിനോടിഷ്ടമായ് സല്ലപിക്കും;
വാനിൽനിന്നമ്പിളിവെൺകതിർതൂകുമ്പോ-
ളാനന്ദക്കോൾമയിർക്കൂട്ടു ചാർത്തും;
മാമുനിമാരുടെ പൂജയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന
തൂമലർ കൈക്കുമ്പിൾ കാഴ്ചവെയ്ക്കും;
ഏതൊരു ദേവതയെത്തിരക്കുമെന്നോ-
ബ്ഭൂതലസ്വർഗ്ഗത്തിൻ പൊന്മടിയിൽ?"

മാൺപ് = ശോഭ.

4. ചോല = തോപ്പ്.
ചിങ്കഴൽ = ഊത്തുകുഴൽ—ഓടക്കുഴൽ.
കിനിയുക = ഊറുക—ഒലിക്കുക.
കോൾമയിർ = രോമാഞ്ചം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

5. കേൾക്കായിവാക്കൊന്നപ്പോലകന്നനേര-
“കാക്കാംഞാൻനിന്നെയമ്മാമലയിൽ.
കണ്ണൊന്നടയ്ക്കുകെൻ പൈതലേ! കാൽക്ഷണം;
നിന്നിഷ്ടമപ്പോൾനിൻകൈക്കലാകും.
ഞാനൊരുദേവത; മാഴ്കൊല്ല; നിന്നെയെൻ
പാണിയിൽതാങ്ങിഞാനങ്ങണയ്ക്കാം.”
കണ്ണടച്ചീടിനാനവ്വണ്ണംബാലകൻ
ചെന്നണഞ്ഞീടിനാനമ്മലയിൽ.

6. ഹാ! കഷ്ടമങ്ങുള്ളതൊന്നിലുമസ്സാധു-
വാകഷ്കതാമേ കണ്ടതില്ല;
നീലനിറത്തിൻ നിഴലാട്ടംപോലുമ-
ശ്ശൈലത്തിലെങ്ങുമേ വാച്ചതില്ല.
പായൽപടർന്നൊരുപാറപ്പരപ്പുകൾ;
പാദങ്ങൾപുണ്ണാകും മുൾച്ചെടികൾ;
പാതിരാക്കൂരിരുൾ പാകുന്നകാനങ്ങൾ;
പാതാളക്കോട്ടപോൽ വിടവിടകൾ;—
മേലോട്ടുകാണുകിൽ പൊങ്ങുന്നവിണ്ണോളം;
കീഴോട്ടുതാഴ്ച കാണ്മീലെങ്ങും;
പാരിടിക്കൊപ്പമലച്ചുപൊലിപ്പിച്ചു
പാഞ്ഞടുക്കുന്നകാട്ടാനകൾ;
തീക്കണ്ണുതുറിപ്പിച്ചുതീനിന്നായ്നില്ക്കുന്ന
വ്യാഘ്രങ്ങൾ വാപൊളിച്ചങ്ങുമിങ്ങും;

---

5. മാഴ്കുക=ദുഃഖിക്ക
പാണി=കൈയ്

6. ആകഷ്കതാ=ഭോഗി.
കാനം=വനം—കാട്.
വിടവിടകൾ=പിളർപ്പുകൾ.
വിണ്ണ്=സ്വർഗ്ഗം—ആകാശം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

മാൎത്തടംകത്തിപ്പിളക്കുവാൻതയ്യാറായ്-
പോത്തുകൾപായുന്നു നാലുപാടും;
വള്ളികൾപോലവേ തൂങ്ങുന്നുപാമ്പുകൾ
പൊള്ളമരങ്ങൾതൻപൊത്തിൽനിന്നും;
കാണുന്നതൊക്കെയും വെൺചാമ്പലാക്കുന്ന
കാട്ടുതീചുററുംപടൎന്നിടുന്നു.

7. മൈനയെക്കണ്ടീല; മൈലിനെക്കണ്ടീല;
മാനിനെക്കണ്ടീലമ്മാണവകൻ;
മാനവരായൊരു ഭൂതരെക്കണ്ടീല;
മാമുനിമാരെയോ പിന്നെയല്ലോ.
ഒക്കെയുംദുൎഘടമൊക്കെയുംകക്കശ-
മൊക്കെയും നിഷ്ഠുരമഗ്ഗിരിയിൽ.
ചാൎവ്വങ്ഗിയല്ലതിൻരൌദ്രയാംദേവത;
പാൎവ്വതിയല്ലതു ഭദ്രകാളി.
അക്ഷികളോടിച്ചാൻ ചുററുമബ്ബാലകൻ
രക്ഷയ്ക്കുമാൎഗ്ഗമൊന്നില്ലതന്നെ.

മാൎത്തടം=നെഞ്ച്.

7. മാണവകൻ=കുട്ടി.
ഭൂതർ=സത്ത്വങ്ങൾ.(Beings)
മാനവർ=മനുഷ്യർ.
കക്കശം=കഠിനം
നിഷ്ഠുരം=ക്രൂരം.
ഗിരി=പർവതം.
ചാൎവംഗി=ചാരു+അംഗി—സുന്ദരി.
രൌദ്രയായ അതിൻെറ അധിദേവത സുന്ദരിയായിരുന്നില്ല.
(അവിടത്തെ കാഴ്ച അഴകുള്ളതായിരുന്നില്ല.)
അക്ഷികൾ=കണ്ണുകൾ.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അധ്വാവുകാണാതെ കേഴുമപ്പാവത്തി-
ന്നധ്വാനമൊന്നുതാൻ മിച്ചമായി.
ആധിക്കു പാത്രമായ് "ഹാ! ധിക്"എന്നോതിക്കൊ-
ണ്ടാതിഥ്യമാശിച്ചോൻ നിന്നിടുന്നു;
ഉണ്മതിന്നെത്തിയോരോമനക്കുട്ടനു
മൺമറഞ്ഞീടുവാൻ മാത്രവേണ്ടാ!

8. ദൂരത്തുനോക്കവേ കാണായിബാലനു
വാരുറ്റനീലിമമറ്റൊരേടം;
പിന്നെയും പിന്നെയുമായതു പാർത്തവൻ
തന്നുള്ളിലിത്തരമോർത്തുനിന്നാൻ:
"ഞാൻപണ്ടു കണ്ടതാം നീലിമതാനിതു;
ഞാൻ പണ്ടിരുന്നതാം കുന്നിതുംതാൻ,
ആശ്ചര്യമയ്യോട്ടോ പാഞ്ഞതിങ്ങനെവി-
ട്ടാജ്ജഗന്മോഹനമായവണ്ണം?
സത്യത്തിലിത്രയ്ക്കു സൗന്ദര്യംവാച്ചതോ
നിത്യം ഞാനേറുമാഗ്രാമശൈലം?
മഞ്ജുളമാമതിൻമാഹാത്മ്യമെൻമിഴി-
യിഞ്ഞൊടിയോളവും കണ്ടീലല്ലോ.

അധ്വാവ്=വഴി.
അധ്വാനം=ശ്രമം.
ആധി=മനഃപീഡ
ധിക്=വെറുപ്പിനെ കാണിക്കുന്ന ഒരു വ്യാക്ഷേപകം.
ആതിഥ്യം=അതിഥിഭാവം.
ഉണ്മതിന്ന്=ഉണ്ണുവതിന്ന്—ഉണ്ണാൻ.
മണ്മായുക=മരിക്ക.

8. നിലിമ=നീലനിറം.
ഇഞ്ഞൊടി=ഈ ക്ഷണം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

9. "ദേവതേ! യെൻപൊന്നുദേവതേ! യെങ്ങുനീ?
ചേവടികുമ്പിടാമിങ്ങുപോരൂ!
പോരുമേ പോരും ഞാൻ ഭോഷനായ് വാണതീ-
മാരണശൈലത്തിൻ വായ്ക്കുഴിയിൽ.
മാൺപെഴും മറ്റേക്കുന്നില്ലയോ യാതൊന്നു-
ഞാൻ പണ്ടു മേവിനനല്ലശൈലം?
ആയതിൽ കൊണ്ടുചെന്നാക്കണേ തൽക്ഷണം
നീയല്ലാതില്ലല്ലോ താങ്ങൽ വേറേ.
അങ്ങേതാൻ പാഞ്ഞുപോയ് നില്ക്കുന്നു ദൂരെവെ-
ച്ചിങ്ങു ഞാൻ കണ്ടതാം ചേലും ചെമ്മും.
അങ്ങു ഞാൻ ചെല്ലുമ്പോളുൾക്കുളിർ കാർമുകി-
ലിങ്ങു പാഞ്ഞെത്തിടാം; എത്തിടട്ടെ.
ഞാനങ്ങുമേലിലും പണ്ടേക്കണക്കല്ലോ-
രാനന്ദം നേടുന്നതാർ തടുക്കും?

10 "അങ്ങുള്ള മുള്ളുകൾ ദേവി കയ്യിലില്ലെന്നോ-
ച്ചങ്ങാതിയോർത്തങ്ങു പണ്ടുപക്ഷേ;
പേടിപ്പിക്കിലെന്നെപ്രേത്തുരക്ഷ, യെന്റെ
വീടുമെനിക്കിങ്ങൊപ്പമല്ലോ.
നീണാളായ് ശീലിക്കുമേതൊന്നും മർത്ത്യന്നു
ചേണാർന്നതായ്ത്തീരും ചിത്തതാരിൽ.
വേപ്പിന്റെ പാട്ടുകൾ കല്പമായ് സേവിച്ചോർക്ക്;
പാമ്പു പെഴകിലോൾ നല്ലതത്രേ.

---

9. മാരണശൈലം=കൊലയ്ക്കുള്ള പർവതം.
താങ്ങൽ=സഹായം—തുണ
ചേലും ചെമ്മും=അഴകും വടിവും (ഭംഗി)

10. നീണാൾ=വളരെക്കാലം.
ചേണാർന്ന്=ഭംഗിയുള്ളതായി.
കല്പം=നിയമേന ഉപയോഗിക്കുന്ന ഔഷധം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

അക്കരപ്പച്ചകണ്ടാനന്ദം നേടുവാ-
നിക്കരനില്ക്കിലേ മാർഗ്ഗമുള്ളു.
വാനത്തിൻനീലിമ ഗോചരമാകുവാൻ
മാനവൻമന്നിൽത്താൻ വാണിടേണം;
പേശലമായിട്ടും ഭാവിതൻരൂപത്തെ-
യാശയാം ചില്ലുതാൻകാട്ടിടേണം.
ദൂരത്തുറാന്തലിൻമാതിരികത്തുന്ന
സൂര്യനും ചന്ദ്രനും താരകളും
ചാരത്തുപോകുമ്പോളൂഴിയോടൊക്കുന്ന
പാരുകൾതാനെന്നായ് പ്രാജ്ഞർചൊൽവൂ.
കാലവും ദേശവും ദൂരത്തുപോകിലേ
കാഴ്ചയ്ക്കുകൊള്ളാവൂ നമ്മൾക്കെല്ലാം.
തൻപരിതഃസ്ഥിതി സർവ്വവും സൗന്ദര്യ-
സമ്പന്നമായ്ക്കാണ്മോൻതന്നെധന്യൻ ”

11. ഈവിധമോതുമബ്ബാലനെക്കൊണ്ടുപോയ്-
ദേവതപണ്ടത്തെദ്ദിക്കിലാക്കി.
സൃഷ്ടിതൻതത്ത്വം ധരിക്കകൊണ്ടന്നവ-
ന്നഷ്ടിയും നിദ്രയും പുഷ്ടമായി.

ഗോചരം=ദൃഷ്ടിവിഷയം.
പേശലം=ആകർഷകം.
ചില്ല്=സ്ഫടികശകലം.
താരകൾ=നക്ഷത്രങ്ങൾ.
പാരുകൾ=ലോകങ്ങൾ.
പ്രാജ്ഞർ=അറിവുള്ളവർ (ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവിശാരദർ)
പരിതഃസ്ഥിതി=ചുറ്റുപാട്

11. അഷ്ടി=ഭക്ഷണം.
പുഷ്ടം=വളർന്നത്—പൂർണ്ണം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

II

പ്രകൃതിയുടെ മനോരാജ്യം.

(കേക)

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ.

---

1 അരുണച്ഛായം തേച്ച വാരുണിച്ചുവരിന്മേൽ-
കരിവാൽക്കക്രാപുക്രാ വരച്ചാനങ്ങിങ്ങാരോ;
നര, നീ നന്നായ്ക്കേട്ടും കോട്ടമേൽക്കൂടെക്കൂടെ-
ത്തെറിപ്പിയ്ക്കാറില്ലേ ചേറ,ജ്ഞാതമേതോ ഹസ്തം!
അഥവാ ചുകന്നോരു പരസ്യക്കടലാസ്സോ
പതിച്ചുകാണാകുന്ന പശ്ചിമവ്യോമാന്തത്തിൽ?
കാർമുകിൽക്കന്നങ്ങളാമക്ഷരങ്ങളാലത്ര

---

1. അരുണച്ഛായം=ചെഞ്ചായം.
വാരുണി=പടിഞ്ഞാറെ ദിക്ക്
കക്രാപുക്രാവരച്ചു=അലക്ഷ്യമായി അങ്ങുമിങ്ങും വരച്ചു.
നര!=മനുഷ്യ!
അജ്ഞാതം=അറിയപ്പെടാത്ത.
ഹസ്തം=കൈയ്
പശ്ചിമവ്യോമാന്തത്തിൽ=പടിഞ്ഞാറെ ആകാശത്തിന്റെ അറ്റത്ത്.
കന്നം=കഷണം—തുണ്ടം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

യാമിനീവരവിനെപ്പരക്കെയറിയിപ്പൂ.
എത്ര നന്ന,വം മുല്ലാടറിയപ്പെട്ടിട്ടാണു
മർത്ത്യന്റെ വെളിച്ചം പോയിരുൾ ചേരുവതെങ്കിൽ!

2 കാർനുരുണ്ടുകളിഴഞ്ഞതാണുമന്നപരാദ്രി-
ക്കവിമൺതട്ടിലൊരു കാട്ടാനക്കിടാവായി;
സപല്ലവാരാത്താലത്തും, ദിവ്യകാമുകർ കേളി-
യ്ക്കുൾപ്പൂകിയെന്നുമൊരു പച്ചിലക്കാവായ് മാറി.
ഒട്ടിടയ്ക്കൊരു മൃഗ,മൊട്ടിടയ്ക്കൊരു ഖഗ,-
മൊട്ടിടയ്ക്കൊരു നഗ,മൊട്ടിടയ്ക്കൊരു നാഗം—
മട്ടെന്തൊന്നുടനവർ പൂണ്ടീല മേഘാംശങ്ങൾ?
കെട്ടിയിട്ടാടിടാം നാനാവേഷമിങ്ങിനെ ഞാനും!

3 കാരിരുമ്പണിക്കപ്പലൊന്നതാ, തീക്കപ്പെട്ടു
കാറിനാലതിലുലച്ചപ്പോയ ചെങ്കടലിങ്കൽ;
ദൂരത്തെയ്ക്കതിൽക്കേറിക്കൊണ്ടുപോകയില്ലല്ലീ-

യാമിനി=രാത്രി
മുല്ലാടു്=മുൻകൂട്ടി
വെളിച്ചംപോയിരുൾചേരുവതു്=നല്ലകാലംപോയി, ചീത്തക്കാലം വരുന്നതു്.

2. കാർനുരുണ്ടു്=മേഘശകലം.
അപരാദ്രി=പടിഞ്ഞാറെ (അസ്തമന) പർവതം.
ദിവ്യകാമുകർ=ദേവലോകത്തെ കാമിനികാമുകന്മാർ.
ഉൾപ്പൂകുക=ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്ക.
ഖഗം=പക്ഷി.
നഗം=പർവ്വതം.
നാഗം=പാമ്പു്—ആന.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

സാരമാം നിൻചെംപൊന്നിതൊക്കയും
സായംസന്ധ്യേ!
ആറേഴു മുഴത്തോളം ഗമിച്ചക്കപ്പലൊരു
പാറമേലടിച്ചപോലുടഞ്ഞു ചിതറിപ്പോയ്;
ഞൊടിനേരത്തേയ്ക്കു,തിൻ നെടുതാം ചില കഷ്ണം
തുടുവെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിടക്കും മുതലയായ്.

4 എന്തിനംബികേ, വിശ്വകർത്രീയാമവിടുന്നി-
ന്നെന്മനോരാജ്യങ്ങളെ— യെൻപകൽ സ്വപ്നങ്ങളെ -
നവമാമേതോ ഛായാഗ്രാഹിയന്ത്രത്തിൽപ്പക-
ർത്തിവനെക്കളിയാക്കാൻ ലോകരെക്കാണിയ്ക്കയോ?
ഭവിയ്ക്കുന്നീലേതും മേ ലജ്ജ നിൻപരിഹാസാൽ:
ഭയവും വറുതിയും വളന്ന ഭുവനത്തിൽ
വാട്ടമററുയിർക്കൊൾവതെങ്ങിനെ, മനംകൊണ്ടു
കോട്ട കെട്ടലും കപ്പൽ വെയ്ക്കലുമില്ലാതീ ഞാൻ?
അല്ലെങ്കിലെന്തേ നല്ലൂ,ലെ,യോരോരോമനോരാജ്യം

---

3 സായംസന്ധ്യ=വൈകുന്നേരത്തെ സന്ധ്യ.
തുടുവെള്ളം=ചുവന്നവെള്ളം.
പൊന്തി=ഉയന്നു.

4 വിശ്വകർത്രി=ലോകത്തെ ചമയ്ക്കുന്നവൾ—പ്രകൃതി.
നവം=പുത്തൻ.
ഛായാഗ്രാഹിയന്ത്രം=പടമെടുക്കുന്ന യന്ത്രം.
വറുതി=ദാരിദ്ര്യം.
ഉയിർകൊള്ളുക=ജീവിക്ക.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൊള്ളുമാറുണ്ടോ വൃഥാ കല്യയാം പ്രകൃതിയും,
എന്റേതുപോലല്ലാതെമൂർത്തമായ് വെളിയിൽ വ-
ന്നെപ്പേർക്കും മിഴികൊണ്ടു കാണാവതാകുംവണ്ണം?

കല്യ=സർവശക്തിയുള്ളവൾ.

മൂർത്തമായ്=മൂർത്തിമത്തായി—സ്വരൂപമായി.

എപ്പേർക്കും=ഏതൊരാൾക്കും.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

III

നാല്ക്കാലിയും ഇരുകാലിയും.

(മ ഞ്ജ രി)

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ.

---

1. എന്നൊട്ടുമാവേ, നിൻ താഴത്തെക്കൊമ്പുക-
ളന്യൂനവാസന്തച്ചൂടിനാലേ,
എന്താസപാദിയ്ക്കുവാനാണീ നിലത്തേയ്ക്കു
ചെന്തളിർനാവുകൾ നീട്ടിനിൽപൂ!
മീതേ ശുകാഭമാം പത്രൌഘം; താഴത്തോ,
ചൂതമേ, പാടലപല്ലവൌഘം;
നേക്കിറയത്തു ചെംപട്ടുവെളിയട
തൂക്കിയ പച്ചപ്പൂമേടയായ് നീ.

2. വന്നു വസന്ത, മുടപ്പിയ്ക്കയും ചെയ്തു
സുന്ദരച്ചെംകുരുന്നാട നിന്നെ;

1: ശുകാഭം=കിളിയുടെ വർണ്ണത്തോടുകൂടിയ
പത്രൌഘം=ഇലകളുടെ കൂട്ടം.
ചൂതം=മാവു്.
പാടലപല്ലവൌഘം ഇളംചുവപ്പുവർണ്ണത്തിലുള്ള തളിരിൻെറ (കൂട്ടം
2 ആട=വസ്ത്രം

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

എന്നാലിതൊന്നുമറിഞ്ഞീലാ, മാകന്ദ-
വൃന്ദപ്രിയങ്ങൾ പികങ്ങളെന്നോ?
വ്യത്ഥമിസ്സമ്പത്തു; കണ്ടീലാ, കേൾക്കന്നീ-
ല,ത്ര ഭവാങ്കലൊരാൺകുയിലും
പല്ലവമെങ്ങാനും കൊത്തിത്തിന്നുന്നതോ,
പഞ്ചമരാഗത്തിൽപ്പാടുന്നതോ,
"നാനാവിധങ്ങളാം തീക്ഷ്ണാപശബ്ദങ്ങൾ
നാൾതോറുമേറുന്ന നാട്ടിലെങ്ങും;
നാമിനി മൌനമേ കൊൾകെ"ന്നുറച്ചിതോ,
കോമളകണ്ഠരാം കോകിലങ്ങൾ!

3. ആകട്ടെ, കോകിലത്തിനു നിമ്പല്ലവ-
മാസ്വാദ്യമല്ലാതായ്ത്തീർന്നിരിയ്ക്കാം;
കോകിലംപോലേ കറുപ്പാണൊരാടിതാ,
പൈ കലശോടിയെത്തുന്നു നിങ്കൽ.
മടങ്ങിവരുമിതിൻ ചുണ്ടു തെരുതെരെ-
യുണ്ടു, നിതാന്തമിളക്കീടുന്നു:

മാകന്ദവൃന്ദം=മാവിൻകൂട്ടം.
പികം=കുയിൽ.
വ്യർത്ഥം=വെറുതെ—നിഷ്ഫലം
പഞ്ചമരാഗം=ഒരു സ്വരവിശേഷം'കോകിലോ രൌതി പഞ്ചമം,'
തീക്ഷ്ണാപശബ്ദങ്ങൾ=കഠിനങ്ങളായ അപശബ്ദങ്ങൾ
കോമളകണ്ഠർ=മൃദുസ്വരത്തോടുകൂടിയവർ.
കോകിലം=കുയിൽ

3 പൈ=വിശപ്പ്.
നിതാന്തം=ഏററം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഹന്ത, വിശപ്പാം പിശാചിനെയോടിപ്പാൻ
മന്ത്രം ജപിയ്ക്കുകയായിരിയ്ക്കാം!
ആടിന ചെംകുരുന്നോരോന്നും ചുംബിച്ചി-
താടിന്റെ പൊങ്ങിയ്ക്കുമാനനത്തെ;
ചൂതത്തിൻശാഖയസ്സാധുവിൻ വക്ത്രത്തിൽ
സ്വാദുപ്രവാളത്തെയർപ്പിയ്ക്കയായ്;
ഏതോ തുടുത്തോരു നൽപ്പലഹാരത്തെ-
പ്പൈതലിൻവായിലൊരമ്മപോലേ,

എന്തൊന്നോ ശ്യാമപത്രാഭ്രച്ചുവട്ടിലൊ-
രന്തിച്ചുകപ്പായ്സ്സമുല്ലസിച്ചും,
അക്കുരുന്നൊക്കെ വിഴുങ്ങീ ക്രമത്താലെ-
യിക്കറുത്താടായ രാവിൻ മുഖം.

4. പിന്നെയും, മേൽവശത്തുള്ള ദളങ്ങളെ-
ത്തിന്നുവാനിച്ഛ പൂണ്ടീനാല്ക്കാലി
മുങ്കാലു രണ്ടുമെടുത്തൊരു ചില്ലമേൽ-
സ്സംഘടിപ്പിച്ചു നിവർന്നുനിന്നാൻ.

ചെങ്കുരുന്ന്=ചെന്തളിർ.

ആനനം=മുഖം.

വക്ത്രം=മുഖം.

സ്വാദുപ്രവാളം=രുചിയുള്ളതളിർ.

തുടുത്ത=ചുവന്ന.

ശ്യാമപത്രാഭ്രം=കറുത്ത ഇലയാകുന്ന ആകാശം..

4. ദളം=ഇല.

ചില്ല=ചെറിയകൊമ്പ്

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കണ്ടു,പരിസ്ഥമാം ഭോജ്യം ഭുജിയ്ക്കുവാൻ
രണ്ടുകാലിന്മേൽ നിന്നീടുമാടേ,
ഭൂയിഷ്ഠഭുക്ത്യേകസക്തിയാൽത്തുല്യർതാൻ
നീയു,മിരുകാലിയായ ഞാനും.
എന്നും പശിയെശ്ശമിപ്പിച്ചുപോരുന്ന
ശാന്തമൃഗമേ, നിൻനേർക്കു ചാടാൻ
തക്കം പാർത്തുണ്ടൊരു, ചെന്നായ വന്നിപ്പോൾ
നില്ക്കുന്ന നിൻ ചാരത്തെന്നിരിക്കിൽ—
അയ്യോ! വരാതിരിയ്ക്കട്ടെയദ്ദുർദ്ദശ!—
നീയുത കഷ്ടിച്ചറിഞ്ഞുവെന്നാം;
എന്നാൽ, മനീഷിയാം മാനുഷൻ കാണുകി-
ല്ലെ,ന്നും കെടാത്ത ബുഭുക്ഷമൂലം,
നിർദ്ദയദംഷ്ട്രാഭയാനകവക്ത്രനാം
മൃത്യുവിൻ സന്തതസാന്നിധ്യത്തെ!

ഉപരിസ്ഥം=മുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്.
ഭോജ്യം=തിന്മാനുള്ള വസ്തു.
ഭൂയിഷ്ഠഭുക്ത്യേകസക്തി=ഏറെത്തിന്നുന്നതിലുള്ള മുഖ്യാസക്തി.
പശി=വിശപ്പു്.
മനീഷി=വിദ്വാൻ—ബുദ്ധിയുള്ളവൻ.
ബുഭുക്ഷ=തീററിക്കൊതി.
നിർദ്ദയദംഷ്ട്രാഭയാനകവക്ത്രൻ=ക്രൂരദംഷ്ട്രകൾകൊണ്ടു്
ഭയങ്കരമായ മുഖത്തോടുകൂടിയവൻ.
സന്തതസാന്നിധ്യം=നിത്യസഹചാരിത്വം.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ആസ്വാദനങ്ങൾ.

(സി. എസ്സ് സുബ്രഹ്മണ്യൻപോററി M. A.)

മഹാകവികളുടെ — കേരളഭാഷാസാഹിത്യസാമ്രാജ്യസിംഹാസനത്തിൽ ഏകാധിപത്യമാണ്ടു പ്രശോഭിക്കുന്ന രണ്ടു കവിചക്രവൎത്തിമാരുടെ—രണ്ടോ മൂന്നോ പരിപക്വസാഹിത്യഫലങ്ങളുടെ സ്വാദിനെക്കുറിച്ചു കേരളീയരെ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു 'ഉള്ളൂർ വള്ളത്തോൾ വായനശാല'യ്ക്കുവേണ്ടി ശ്രീമാൻ എം. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ കാവ്യശകലങ്ങളുടെ രുചിയറിഞ്ഞു ഭിന്നരുചിക്കാരായ സഹൃദയന്മാരെ അറിയിക്കാൻതക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യം എനിക്കുണ്ടെന്നു ഒരു ഉൽകൃഷ്ട വായനശാലയിൽ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ചങ്ങാത്തത്തോടുകൂടി കാലംകഴിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ നായൎക്കു തോന്നിയ അഭിപ്രായത്താൽ ഞാൻ ധന്യനായിരിക്കുന്നു എന്നു ആദ്യമായി പറയാതെ കഴികയില്ല..................................

....താരുണ്യം തുടങ്ങി പരസ്പരം ആത്മസുഹൃത്വത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോരുന്നവരാകുന്നു ഞാനും ശ്രീമാൻ പരമേശ്വരയ്യരവർകളും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാദേവി താരുണ്യത്തിൽ തുള്ളിച്ചാടുന്നതും യൌവനത്തിൽ ആഭ്യന്തരവികാരസൌഭാഗ്യംകൊണ്ടും, ബാഹ്യസൌന്ദൎയ്യധോരണികൊണ്ടും ഉലകിട്ടു കുലുക്കുന്നതും, അതു രണ്ടും ഉറച്ചു പ്രൌഢത്വത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഗാംഭീൎയ്യരസംകൂടി തുളുമ്പിച്ചു മററുള്ളവരിൽനിന്നു ഒന്നാകനു മുകളിലേയ്ക്കു കടന്നു അധികതരം സ്വപ്രഭാവത്തെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നതും, ഇപ്പോൾ വാൎദ്ധക്യദശയിൽ കുട്ടിക്കളിയോടൊരുമിച്ചു മനസ്സമാധാനവും പ്രശാന്തഗംഭീരതയും കൂടി ലോകം മുഴുവൻ അസ്തമയസൂൎയ്യനെപ്പോലെ തങ്കക്കതിർപ്രഭാവിലാസം പരത്തുന്നതും എല്ലാം ഞാൻ അനുഭവിച്ചുപോരുന്നതാണ്.

ബാല്യത്തിന്റെ മനോരഥം പ്രായത്തികച്ചിലിന്റെ അവധാനപൂൎവ്വമായ ചിന്തയാലുണ്ടാകുന്ന പാകസംസ്കാരങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു ഉത്തമ ചെറുകവിതയാകുന്നു 'അക്കരെപ്പച്ച.' ഇക്കരെനില്ക്കും പശുവിനു അക്കരെയാണു നല്ല പുല്ലുള്ളതെന്നു തോന്നും. അക്കരെച്ചെല്ലുമ്പോൾ ഇക്കരെയും. എന്നൊരു ലോകോക്തി പലരും

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും അതിത്ര മനോഹരമായ ഒരു കവിതാചന്ദ്രികയായി പരിണമിച്ച് തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ ആഹ്ളാദിപ്പിക്കുമെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചിരിക്കയില്ലെന്നു നിശ്ചയം.

നവംനവങ്ങളായ ആശയവിശേഷങ്ങളാണെങ്കിൽ അനേകമനേകമായി തിക്കിത്തിരക്കി മുമ്പോട്ടുവരുക; സാർത്ഥങ്ങളായ പദസംഹതികളും അതുപോലെതന്നെ അവയെ വകതിരിച്ചു സന്നദ്ധമാക്കി വേണ്ടവ വേണ്ടവിധം വേണ്ടടിക്കിൽ എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാനുള്ള കൗശലം; ദോഷങ്ങൾ വല്ലതും ഉളിഞ്ഞുകയറി അസ്വാരസ്യം വരാതിരിക്കാൻ കരുതിനില്ക്കുന്ന പാണ്ഡിത്യരക്ഷാപ്രാകാരം; കവിഹൃദയവാനും സഹൃദയനും ആയ ശ്രീമാൻ പരമേശ്വരയ്യരുടെ കാവ്യതല്ലജങ്ങൾ ആത്മനിർവൃതിപ്രദങ്ങളല്ലാതെ വരാതിരിക്കാൻ പാടില്ലതന്നെ.

'അക്കരപ്പച്ച'യിലെ ചില വരികൾ ഉദ്ധരിച്ച് അതിന്റെ പാവനമായ സൌകുമാര്യത്തേയും മനോഹരത്വവൈഭവത്തേയും ഉദാഹരിക്കണമെന്നുള്ള മോഹംകൊണ്ട് അതു് ആദ്യന്തം പലതവണ ഞാൻ വായിച്ചു. കവിത മുഴുവൻ ഒരുപോലെ ഗുണസമ്പൂർണ്ണം. എന്റെ ശ്രമം നിഷ്ഫലമായി. എന്നു മാത്രമല്ല പരസ്പരം പ്രഭാകിരണങ്ങൾ സമ്മേളിപ്പിച്ച് പ്രകാശധോരണി ഉദ്വമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു അംഗുലീയത്തിന്മേലുള്ള വജ്‌റങ്ങളിൽ ചിലവയെ അവയുടെ ഭംഗി കാണിക്കാനായി കുത്തിപ്പറിച്ചെടുക്കുന്ന ഒരു സാഹസപ്രവൃത്തിയാണ് അതു് എന്ന് എനിക്കു ബോധമാകയും ചെയ്തു. ദശാഭയേറുന്നതെങ്കിലും ഗാത്രം വളരെ ചെറുതായ ഈ കാവ്യഭൂഷണം ഉള്ളംകയ്യിലെടുത്തു വേണ്ടപോലെ നോക്കിക്കണ്ടനുഭവിക്കാൻ പ്രയാസവുമില്ല.

പ്രകൃതിനിരീക്ഷണത്തിലുള്ള അപരിമേയമായ പാടവം വാഗ്ദേവതയാൽ അനുഗൃഹീതമായ വാസനാബലത്തോടു സമ്മേളിച്ചതിന്റെ മധുരഫലങ്ങളാണ് ഇതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീമാൻ നാരായണമേനോന്റെ കവിതകൾ. അശക്തിയാൽ നമുക്കദൃശ്യമായി ചുഴലവും വിലസിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്ന് 'അക്കരപ്പച്ച' കൊണ്ടു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട അഖണ്ഡാനന്ദപ്രദമായ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം, ഏതോ അഞ്ജനസേചനത്താലെന്നപോലെ, നമ്മുടെ കണ്ണു തെളിച്ചു കാട്ടിത്തരുമ്പോൾ ആർതന്നെ ആഹ്ളാദംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടുകയില്ല? കവിയുടെ ഭാവനാശക്തിയാകുന്ന കാചപ്രകാണ്ഡത്തിലൂടെ വിശങ്കടവിശദമായി ദൃശ്യമാകുന്ന അവയിലെ തത്വരശ്മികൾ നമ്മുടെ അന്തരാത്മാവിനെ സ്പർശി

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആകെക്കൂടി ലളിതകോമളമായ ആകാരസുഷമയും, ഗഭീരമധുരമായ ആശയസമ്പുഷ്ടിയും, ആത്മോദ്ധാരകമായ ആദർശമഹിമയും ചേർന്ന് ആലോചനാമൃതമായ സരസ്വതീവിലസിതമെന്നേ പറയേണ്ടു.

(എൻ. നാരായണൻ ഇളയതു്, ബി. എ., ബി. എൽ.)

ഭാഷാസാഹിത്യനഭസ്സിൽ ഉജ്ജ്വലമായി പ്രകാശിക്കുന്ന രണ്ടു കവിതാരകങ്ങളുടെ കവിതകളാണ് "രണ്ടു താരങ്ങൾ" എന്ന കൃതിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ എന്നീ നാമധേയങ്ങൾ കേരളക്കരയിലെങ്ങും കേളികേട്ടവയാണ് സാഹിത്യോപവനത്തിൽ ബദ്ധപരികരരായ ഈ അനുഗൃഹീതകവികൾ 'ഉള്ളൂർ വള്ളത്തോൾ' വായനശാലയിൽ കരുണാമസൃണമായ കടാക്ഷം പതിപ്പിച്ചതിന്റെ പരിണതഫലമായിട്ടത്രേ ഈ 'രണ്ടു താരങ്ങൾ' പ്രകാശിക്കുവാൻ ഇടയായതു്.

മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ അക്കരപ്പച്ചഎന്ന ആപാദമധുരമായ മഞ്ജരിയാണ് ഇതിലെ ആദ്യത്തെ കവിത.

> തൻപരിതഃസ്ഥിതിസർവവും സൌന്ദര്യ
> സമ്പന്നമായ്ക്കാണ്മോൻ തന്നെധന്യൻ

എന്ന വിശിഷ്ടതത്ത്വത്തെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുവാൻ ഈ കവിതാമുഖാന്തിരം മഹാകവി പരിശ്രമിക്കുന്നു. ഗ്രാമത്തിന്റെ സമീപത്തുള്ള കോമളമായ കുന്നിലിരുന്നുകൊണ്ടു് സ്വച്ഛന്ദചാരിയായ ഒരു ബാലൻ അകലെയായി ഒരു മാമല കാണുന്നു. പോക്കുവെയിൽകൊണ്ടു പൊൻപണ്ടമണിഞ്ഞും നീലാകാശംകൊണ്ടു തൊപ്പിവച്ചും തൂമഞ്ഞുകൊണ്ട് നേരിയ വെൺപട്ടുടുത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആ മനോഹരശൈലം ബാലകന്റെ ഹൃദയസരസ്സിൽ ചില അലകൾ ഇളക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അങ്ങോട്ടു ചെന്നെത്താൻ അവന്റെ ഹൃദയം ഉൽക്കണ്ഠപ്പെട്ടു. കുണ്ടുകിണററിലെ കൊച്ചുമീനിനെപ്പോലെ ജീവിക്കാതെ ഹൃദ്യവും സുഭഗവുമായ ആ ശൈലപ്രദേശത്തു് ചെല്ലാൻ അവൻ അഭിലഷിച്ചു. അവന്റെ ഹിതമറിഞ്ഞു് ഒരു ദേവത ഒരു നിമേഷനേരംകൊണ്ടു് അവനെ ആ പർവതപ്രദേശത്തു് എത്തിച്ചു. പക്ഷേ പണ്ടു കണ്ട മോഹനതയൊന്നും അവിടെ ഇല്ല.

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

പായൽപ്പടർന്നോരു പാറപ്പരപ്പുകൾ
പാദങ്ങൾപുണ്ണാക്കും മുൾച്ചെടികൾ
പാതിരാച്ചൂളരികൾ പാർക്കുന്നകാനനങ്ങൾ
പാതാളംകാട്ടുംവിടവിടകൾ.

ഇതൊക്കെയാണ് അവിടത്തെ കാഴ്ച. നിഷ്ഠുരമായ ആ ഗിരിയിൽ എല്ലാം ദുർഘടവും കർക്കശവുമായിരുന്നു. അവനു് പണ്ടത്തെ കുന്നിലേക്കു പോയാൽ മതി എന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. ചിരകാലപരിചയംമൂലം അവിടത്തെ കഷ്ടതകൾ സഹ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

'Distance lends charm to the view' എന്ന തത്ത്വം പ്രത്യക്ഷരം പരമാർത്ഥമാണെന്നു മഹാകവി സോദാഹരണം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജീവിതദശയിൽ ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുക സർവസാധാരണമാണ്. ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ജീവിതത്തെ വേറെ ചിലരുടെ ജീവിതത്തോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ജീവിതം സുഖനിർഭരവും ഫലഭരിതവുമാണെന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ജീവിതത്തിന്റെ അസുഖങ്ങളേയോ അശാന്തിയേയോപറ്റി ചുഴിഞ്ഞു് ചിന്തിക്കുവാൻ കെല്പില്ലാതെ ആ അക്കരപ്പച്ചയിൽ അകംമയങ്ങി അനന്തമായി ആധിപ്പെടുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ ഒരു ജീവിതാവസ്ഥയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ വേറൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു എന്ന് ചപലനും ബുദ്ധിശൂന്യനുമായ മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു. ഇതും ഒരുതരം അക്കരപ്പച്ചതന്നെ. ഈ തത്ത്വങ്ങളാണ് മഹാകവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയിൽ ഉള്ളടക്കംചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. സുഭഗമായ ശയ്യാഗുണം, ലളിതമായ പ്രതിപാദനരീതി, അചുംബിതമായ ഉല്ലേഖപരമ്പര, ഭാവഗംഭീരമായ തത്ത്വപ്രകാശനം ഇവ ഈ കവിതയെ ആപാദചൂഡം അഭിരാമമാക്കുന്നു. ചെറുശ്ശേരിയിലെ കവിതാദേവിയുടെ മഞ്ജീരശിഞ്ജിതമാണ് അക്കരപ്പച്ചയിൽ ആദ്യന്തം മുഴങ്ങുന്നതു്. അകൃത്രിമമായ അലങ്കാരങ്ങൾ, അസുലഭമായ ആശയരത്നങ്ങൾ ഇവ ഈ കവിതയിൽ എവിടെയും കാണാം. അവയുടെ ആസ്വാദ്യതയിൽ സഹൃദയന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദഗംഗയിൽ ആറാടുകതന്നെ ചെയ്യും.

മഹാകവി **വള്ളത്തോളിന്റെ** പ്രകൃതിയുടെ മനോരാജ്യം സായംകാലത്തെ ആകാശത്തിന്റെ ആകർഷകത്വത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു കാവ്യഖണ്ഡമാണ്. കാർമുകിൽക്കണ്ണങ്ങളാമക്ഷരങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഴുകുന്ന പരസ്യക്കടലാസ്സാണ് പശ്ചിമാകാശത്ത് കാണുന്നതെന്ന് കവി ഉൽപ്രേക്ഷിക്കുന്നു. പ്രതിനിമിഷം ആകൃതിമാറുന്ന ആ മേഘശകലങ്ങൾ കാട്ടാനക്കിടാവിന്റെയും പച്ചിലക്കാവിന്റേയും വേഷങ്ങൾ മാറിമാറി കൈക്കൊള്ളുന്നു.

സായംസന്ധ്യയുടെ ചെമ്പൊന്നിനെ കയററിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കാറുകൊണ്ടുള്ള കപ്പലുകൾ അവിടെ ധാരാളം കാണപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം കവിയുടെ മനോരാജ്യങ്ങളോ ദിവാസ്വപ്നങ്ങളോ ആണെന്നും അതിനെ പ്രകൃതി അപഹസിക്കാൻവേണ്ടി പകർത്തിക്കാണിക്കയാണെന്നും മഹാകവി ശങ്കിക്കുന്നു. മനംകൊണ്ടു കോട്ടകെട്ടലും, കപ്പൽപണിയലും തൊഴിലാക്കിയിരിക്കുന്ന കവിയെപ്പോലെ പ്രകൃതിയും മനോരാജ്യംകൊള്ളുന്നതിന്റെ പ്രത്യക്ഷപ്രകടനങ്ങളാണ് ഇവ എന്നു കവി സമാധാനിക്കുന്നു. സർവാനന്ദജനകമായ സാന്ധ്യാകാശത്തിന്റെ രാമണീയകം ഭംഗിയായി ഇതിൽ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“കളഗാനത്തോടൊരു തത്തപ്പെൺമണി തത്തിക്കളിച്ച തളിർച്ചെടിപ്പടപ്പാ”യ ആ തുഞ്ചൻപറമ്പിൽനിന്ന് ഒരുകാലത്തു പുറപ്പെട്ട ലോലമോഹനമായ മധുരഗീതമാണ് ഉൾക്കുളുകളുടെ നാം ഇവിടെ കേൾക്കുന്നത്.

രമണീയമായ വസന്തകാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സുന്ദരമായ ചെങ്കുതന്നാട ധരിച്ചു പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു ഒട്ടുമാവിന്റെ വർണ്ണനയോടുകൂടി ‘നാല്ക്കാലിയും ഇരുകാലിയും’ എന്ന കവിത ആരംഭിക്കുന്നു. പല്ലവനിബിഡമായ ആ ഒട്ടുമാവിൽനിന്നും കോകിലത്തിന്റെ പഞ്ചമാലാപം പുറപ്പെട്ടുകാണാത്തതിൽ കവി പരിതപിക്കുന്നു. വിശപ്പുകൊണ്ടു വിവശമായ ഒരു ആടിന്റെ ആവിർഭാവവും, മുങ്കാലു രണ്ടുമെടുത്ത് ഒരു ശാഖയിൽ കൊള്ളിച്ച് നിവർന്നിന്ന ആ നാല്ക്കാലിയുടെ ഇരുകാലിനിലയും കവിയെ തത്വചിന്തയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. മരണമാകുന്ന ഭീഷണസത്വത്തിന്റെ സന്തതസാന്നിദ്ധ്യത്തെ ലേശവും വകവയ്ക്കാതെ ‘ഉദരഭരണവ്യഗ്രതയിൽ മഗ്ന’നായി ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ മായത്തരത്തെ കവി അപഹസിക്കയും അവൻ നാല്ക്കാലിയോടു തുല്യമായ ഒരുതരം ഇരുകാലിമൃഗമാണെന്നു സമർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നത്തെ കാവ്യലോകത്തെപ്പററിയുള്ള ചില ചിന്തകൾകൂടി ഈ കവിതയിൽ പ്രതിദ്ധ്വനിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രസശൂന്യവും വൃഥാസ്ഥൂലവുമായ നാല്ക്കാലിപദ്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

കൃതിയിലെ ആടിനെപ്പോലെ ഭാഷാസാഹിത്യമാകുന്ന ഒട്ടമാവിന്റെ ഭംഗിക്കും മേന്മയ്ക്കും വളരെ നാശം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നു വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദ്രാവിഡവൃത്തത്തിലുള്ള ഈരടികളാകുന്ന ഇരുകാലികളിൽ പലതും മുൻപറഞ്ഞ നാല്ക്കാലികളുടെ ഒരു രൂപഭേദം മാത്രമാണ്. അസുന്ദരവും അപശബ്ദബഹുലവുമായ ദുഷ്കവിതയുടെ നിരന്തരമായ ആവിർഭാവംനിമിത്തം കോമളകണ്ഠരായ കവികോകിലങ്ങൾ മൌനവ്രതം അവലംബിക്കുന്നു. ഏതാദൃശമായ സാഹിത്യചിന്തകൾ ഈ കവിതയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ വരികൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

നാനാവിധങ്ങളാം തീക്ഷ്ണാപശബ്ദങ്ങൾ
നാൾതോറുമേറുന്ന നാട്ടിലെങ്ങും
നാമിനി മൌനമേ കൊൾകെന്നുറച്ചിതോ
കോമളകണ്ഠരാം കോകിലങ്ങൾ.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഭാവനാപരിപൂർണ്ണവും വ്യംഗ്യഭംഗിതരംഗിതവുമായ ഈ കവിതയും ആപാദമധുരവും ആലോചനാമൃതവുമായിട്ടുണ്ടെന്നു സഹൃദയന്മാർ സശിരഃകമ്പം സമ്മതിക്കും.

'ഉള്ളൂർവള്ളത്തോൾ' വായനശാലാപ്രവർത്തകന്മാരുടെ പ്രശംസനീയമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ഉദയം ചെയ്യുന്ന ഈ കാവ്യതാരം ഭാഷാസാഹിത്യനഭോമണ്ഡലത്തിൽ നിസ്തുലകാന്തിയോടുകൂടി പ്രകാശിക്കും എന്ന് നിസ്സന്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടാം.

അഭിനയിക്കുവാനും വായിക്കുവാനും കൊള്ളാവുന്ന നാടകങ്ങൾ

	രൂ.	ണ.	സ
[illegible]ംഗന	1	0	0
മഹിള (2-ാംപതിപ്പ്)	1	0	0
രാഗ[illegible]	0	12	0
വ്യവഹാ[illegible]	0	12	0
പ്രേമയാ[illegible]	1	0	0
യുവക[illegible]	1	0	0

Digitized By Kerala Sahitya Akademi

ഉച്ചഭക്ഷണവും അത്താഴവും കഴിഞ്ഞു്
സ്ത്രീകൾ പുസ്തകപാരായണം ചെയ്തു് സ്വയം സംസ്കാരം
സമ്പാദിക്കുക!!

പ്രേമാർപ്പണം.

തൃച്ചാററുകുളം കെ. പി. നായരുടെ ആദ്യന്തരമണീയവും വിവിധവികാരദ്യോതകവുമായ ഒരു പുതിയ നോവൽ. 526-പേജുള്ള ഈ വലിയപുസ്തകത്തിനു് വില രൂ. 2

പ്രേമസാഫല്യം

തൃച്ചാററുകുളം കെ. പി. നായർ, പരമ നവീനമായ മാതൃകയിൽ രചിച്ചതും, വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവസാനം കാണുന്നതുവരെ ഒരേഇരുപ്പിൽ ഇരുന്നുപോകുന്നതും, നവരസങ്ങളും സമ്മേളിച്ച് സജീവമായ സന്ദർഭങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമായ പുതിയ സാമുദായിക നോവൽ 400ൽ പരം പേജുകൾ! വിലയോ 1 ക 8 ണ

ശിപായിലഹള

1857-ലെഝാൻസീറാണീവിപ്ലവത്തെ അതേപടി പകർത്തിക്കാണിക്കുന്ന, അതിഭയങ്കരവും അത്യന്തദയനീയവും വിവിധ സംഭവബഹുലവുമായ ആഖ്യായിക 400 ഓളം പേജുകൾ! വില രൂപാ. 2.

സിനിമാനടി

ഡാക്ടർ പി. എസ്സ്. നായരുടെ, സർവ്വഫലിതസുന്ദരവും, സംഭവബഹുലതയാൽ വിവിധവികാരദ്യോതകവും ആയ പരമസുന്ദരമായ പുതിയനോവൽ!
350-ൽ പരം പേജുകൾ! വില രൂപാ. 1 ണ 8

റാണിമല്ലിക

ഡാക്ടർ പി. എസ്സ്. നായരുടെ,ലാവണ്യം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന, നവരസദ്യോതകമായ--സംഭ്രമജനകമായ പുതിയ നോവൽ 350-ൽ പരം പേജുകൾ!

വില രൂപാ. 1. ണ 8.

N. B. മററു് എല്ലാവിധപുസ്തകങ്ങളും വില്പനയ്ക്കുണ്ടു്.
വലിയ ക്യാററലാഗിനെഴുതുക!

Apply to,

വിദ്യാരംഭം പ്രസ്സ് & ബുക്കുഡിപ്പോ,
ആലപ്പുഴ —തിരുവിതാംകൂർ

Digitized By Kerala Sahitya Akademi